

„Szép hitedet ne veszítsd el, nem élhetünk üres szívvel”

Az emberek szívében az élet iránti bizalom tör elő minden gyermek születésekor. Ezt érzik az emberek karácsonykor is.

Megszületett a gyermek, akinek születését a betlehemi csillag jelzete, és angyal vitte hírül a nyájakat legeltető pásztoroknak: Már nem vagyunk egyedül, megvalósult a csoda.

A karácsonyi gyermek megszületésével minden évben megsejtünk valamit a nem evilágiból, a mindenség titkából. Pedig már úgy tűnt, hogy mindent tudunk, a technika mindent megmutat. De elmúlhat akármennyi karácsony, mi újra és újra várunk valamire. Várunk a csodára, békességre, és gyarló ember módjára a könnyebb boldogulásra. Várunk. Sokszor külsőségeket. Azt mondjuk, azért vagyunk elhagyatottak, magányosak, önzőek, mert ilyen a világ körülöttünk. Ha lenne munkánk, ha lenne igazi családjunk, egészen mások lennénk. Várunk. Egy útra indító szót, egy helyet, ahol megkereshetjük a fonalat, melyet valamilyen elvesztettünk. Várjuk, azt, hogy a jó, jó maradjon, hogy a rossz eltűnjön. A világban és a saját életünkben is. Ma, amikor ránk nehezedik a gazdasági válság, a munkanélküliség, az egyre nehezedő megélhetés gondja, még nagyobb szükségünk van arra, hogy átérezzük a karácsony csodáját. A bizakodást, a reményt, amibe kapaszkodhatunk. Most még inkább szükség van egymás megértésére, szeretetre, arra hogy hitet és reményt tudjunk adni egymásnak is a nehéz időkben. Arra, hogy magunkba fogadhassuk az ünnep örömét, a karácsony bensőséges érzését, hogy ne veszítsük el a hitünket, emberségünket.

A gyermek születése mindig a jövőbe vetett bizalom jelképe, a belső erőforrás, amely a családokat, közösségeket összetartja. „Szép hitedet ne veszítsd el”: Megszületett a gyermek. Karácsonykor, Betlehemben.

Ha hiszünk ebben, akkor szembenézhetünk a nehézségekkel, még akkor is, ha nehéz hinni, jónak, becsületesnek lenni egy nem tökéletes világban. És akkor talán, a világ is változni fog.

Kívánom, hogy a karácsony csodája, erősítse meg minden ember hitét a jóban, szépben, emberségesben, és tudjunk későbbre is átmenteni a karácsonyi napok derűs békéjéből, önzetlen jószágából.

**CSUKÁS ISTVÁN VERSÉVEL KÍVÁNOK
TELEPÜLÉSÜNK MINDEN LAKOSÁNAK,
NYARALÓ TULAJDONOSÁNAK
BÉKÉS, REMÉNYTELJES KARÁCSONYT,
ÉS BOLDOG ÚJÉVET!**

Vella Zsolt polgármester

**Csukás István:
Karácsonyi vers mindenkinek**

**Szívünk legyen most a jászol,
ott ringassuk a Gyermeket,
a téli nap hóban gázol,
el ne veszejtse a hideg.
Szép hitedet ne veszítsd el,
nem élhetünk üres szívvel!**

**A téli nap Isten-óra,
lóg az ég mellényzsebéből,
te vagy lent a mutatója,
mígnem fáradt tested eldől.
Szép hitedet ne veszítsd el,
nem élhetünk üres szívvel!**

**Ki számlálja az időket,
világúrnyi léghuzatban,
a semmiben egy kis zöldet,
fényt, csillagpor sivatagban?
Szép hitedet ne veszítsd el,
nem élhetünk üres szívvel!**

**Kint is bent is nagy vacogás,
ringassuk hát a Gyermeket,
nem válthat meg már semmi más,
csak a jóság, a szeretet.
Szép hitedet ne veszítsd el,
nem élhetünk üres szívvel!**

KÉPVISELŐ-TESTÜLETI ÜLÉSEK

2012. szeptember 18.

Ábrahámhegy Község Önkormányzat képviselő-testülete a falugondnok 2011. évi tevékenységéről szóló beszámolót elfogadta.

Az Önkormányzat 2012. I. félévi költségvetése 101.469 eFt bevételi és 63.779 eFt kiadási főösszeggel elfogadásra került valamint a Körjegyzőség 2012. I. félévi költségvetés teljesítése 17.767 eFt bevételi és 18.889 eFt kiadási főösszeggel.

A Képviselő-testület a községben lakóhellyel rendelkező általános iskola, közép- vagy felsőfokú tanintézet nappali tagozatán tanuló személyek részére 12.000 Ft, azaz tizenkettőezer forint összegű beiskolázási segélyt nyújtott.

2012. október 17.

Ábrahámhegy Község Önkormányzat Képviselő-testülete Szerenka Miklós kanonok, plébános, Veszprémi Főegyház-megye Érsekségi Hivatalának irodaigazgatója részére, a település és a lakosság lelki közösségének megerősítése érdekében, valamint az ábrahámhegyi Szent László templom építése során végzett önzetlen munkájának elismeréseként, Ábrahámhegyért emlékérmeket adományozott.

2012. október 25.

Az Önkormányzat a jogszabályoknak megfelelően kifejezett és visszavonhatatlan döntést hozott arról, hogy csatlakozni kíván a hátrányos szociális helyzetű felsőoktatási hallgatók, illetőleg felsőoktatási tanulmányokat kezdő fiatalok támogatására létrehozott Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjrendszer 2013. évi fordulójához.

Kovácsné A. Katalin

ÁBRAHÁMHEGYÉRT EMLÉKÉRMET KAPOTT SZERENKA MIKLÓS KANONOK, PLÉBÁNOS, A VESZPRÉMI FŐEGYHÁZMEGYE ÉRSEKSÉGI HIVATALÁNAK IRODAIGAZGATÓJA

Ábrahámhegy Község Önkormányzatának Képviselő-testülete a 157/2012.(X.17.) Kt. határozatával Szerenka Miklós kanonok, plébános, Veszprémi Főegyház-megye Érsekségi Hivatalának iroda-igazgatójának, a település és a lakosság lelki közösségének megerősítése érdekében, valamint az

ábrahámhegyi Szent László templom építése során végzett önzetlen munkájának elismeréseként, Ábrahám-hegyért emlékérmeket adományozott.

Szerenka Miklós Berhidán, földművelő család gyermekeként látta meg a napvilágot. Az általános iskola elvégzése után gimnáziumi éveit a győri Bencés Gimnáziumban töltötte. Itt érlelődött meg benne a papi hivatás iránti elkötelezettsége.

Az Érseki Hittudományi Főiskolát 1963-ban fejezte be. 1963. június 23-án szentelték pappá Veszprémben.

Papi hivatását káplánként, egy kis Somogy megyei faluba, Inkén kezdte 1963-ban, majd 1964-től, Somogysámszonban tevékenykedett. 1966-tól a Veszprémi Regina Mundi Római Katolikus Plébánia káplánja.

Mikor Dr. Lékai László 1972-től veszprémi püspök, majd később bíboros lett, Badacsonytomajra került káplánnak.

1974-ben a Badacsonytomaji Plébánia plébánosának nevezték ki, mellette 1990 és 1994 között helyettes, majd kerületi esperes, 1994-től kanonok, sümegi fősperesként is dolgozott. 1994 és 1997 között a Veszprémi Hittudományi Főiskola tanára. 1997-ben a Veszprémi Főegyház-megye Érsekségi Hivatalának irodaigazgatója lett. Mellette a mai napig a Veszprémi Árpádházi Szent Margit templom plébánosa és Szentszéki bíró.

Badacsonytomaji plébánossága idején épült meg Ábrahámhegyen a Szent László templom.

A község lakóiban a templomépítés gondolata már az Iskolakápolna létesítésének idején felmerült. Komoly előrelépés a tervezésben Dr. Lékai László badacsonytomaji (és egyben ábrahámhegyi) plébános idején, 1969-74 között történt. Lékai László 1972-től a Veszprémi Egyházmegye püspöke, majd 1976-tól 1986-ban bekövetkezett haláláig az ország katolikus hívőinek legelső főpapja: esztergomi érsek-bíboros lett, ezért Óhoz fordult pártfogásért Ábrahámhegy hívő népe templomépítési kérelmével.

Lékai László bíboros úr megbízásából Török Ferenc építésmérnök, műegyetemi tanár kezdte el a tervezést 1975-ben, a hely kiválasztásával. Az új templom helyét a Bökhegy tetejére tervezték, de a posta előtti üres telek neve is egy időben templomrét volt, mivel ez a terület is szóba került erre a célra. Végül a község központjában, a Patak utca egyik, az úttól lejtősen mélyülő, süllyedős, vizenyős patak menti telkére került a választás. Ezt 1984-ben vásárolta meg az egyházközség. Az építkezéshez széleskörű társadalmi összefogás jött létre.

A hívek, az egyházközség, de az egész település, nemcsak a pénzeszközök előteremtésével, hanem kétkezi munkájukkal is hozzájárultak az építéshez. Lékai bíboros úr, a veszprémi egyházmegye ismert és ismeretlen adakozók, patrónusok sokaságát nyerte meg e kicsiny egyházközség támogatására.

A templom alapkövét Dr. Szendi József püspök úr helyezte el és áldotta meg 1984-ben. Védőszentjéül történelmünk nagy alakját, Szent László királyt választották. Szerenka Miklós plébános úr is mindvégig azon fáradozott, hogy a település központjában végre felépülhessen templomunk.

A munkálatok során folyamatosan jelenvolt, felügyelte azt. Községünk lakossága nevében ezúton szeretnénk megköszönni a település érdekében végzett közel negyed évszázadnyi önzetlen munkáját.

Tájékoztatás a szemétszállítási díj IV. negyedévi számlájáról

A szemétszállítási díj 2012. június végéig 334 Ft/ürítés+ÁFA áron került kiszámlázásra, 13 hétre vonatkozóan, két egyenlő részletben. Így az első félévi díj kétszer 5.515 Ft volt.

2012. július 1-től, a Királyszentistváni Hulladékkezelő rendszer beindulásával a szemét szállítása 455 Ft/ürítés+ÁFA díjra változott, a 120 literes kukák vonatkozásában.

A III. negyedéves számlák kiállításánál sajnos hiba történt. A helyes 13 hét helyett csak 11 hét, tehát két héttel kevesebb szemétszállítás került kiszámlázásra, melynek díja így bruttó 6.355 Ft volt.

A IV. negyedévi 13 hetes és a III. negyedév elmaradt két hét díja, együttesen szerepel az idei utolsó szemétszállítási számlákon, bruttó 8.670 Ft összeggel.

A tévedésért szíves elnézésüket kérem.

A számlázást 2013. január 1-től a Remondis Kft. Tapolca (8300 Tapolca, Halápi u. 33) fogja végezni, az alábbiak szerint:

A szemétszállítás legmagasabb ÁFA nélküli díja, edényméret szerint:

	Edényméret		
	60 liter/hét	80 liter/hét	120 liter/hét
Alapdíj	222,-	222,-	222,-
Ürítési díj	175,-	234,-	351,-
Közszolgáltatási díj összesen	397,-	456,-	573,-

60 literes kuka az Önkormányzatnál munkaidőben vásárolható, 6.200 Ft + Áfa= 7.874 Ft áron.

2012. november 29.

Tisztelettel:

Vella Zsolt
polgármester

ISKOLAI HÍREK

Főgyházmegyei rajz- és szavalóverseny

2012. november 10-én a Veszprémi Érsekség és a Padányi Bíró Márton Római Katolikus Általános Iskola 15. alkalommal rendezte meg a Főgyházmegyei Szavalóversenyt, melyen 4 kategóriában 98 diák mérte össze tudását.

Iskolánkból Török Teodóra 4. osztályos tanuló és nővére Török Julianna 8. osztályos tanuló vettek részt az izgalmas versenyen. Teodóra tavaly szerepelt először ezen a megmérettetésen, ahol a különdíj mellett, tapasztalatokat és a zsűri jó tanácsait is összegyűjtve az idei tanévben feljebb tornázta magát és VI. helyezést ért el az első korcsoportban. Julianna a harmadik korcsoportban szerepelt, ahol nagyon kemény volt a mezőny, de a zsűri elnöke kiemelte teljesítményét és remek előadásmódját, bízattva a további verselésre. A Főgyházmegyei Rajzversenyen Kovács Rebeka és Bódis Barbara 6. osztályos tanulók az első alkalommal vettek részt.

Nagy volt az izgalom, hiszen minden ismeretlen és új volt.

A feladat sem volt egyszerű, egy oltárképet kellett lemásolni, amelyhez a lányok az általuk kedvelt technikát, a vízfestést választották. 2 és fél órán keresztül dolgozhattak, melynek végén kiállították a munkákat és végre megtekinthették.

18 iskola diákjai közül Rebi kiemelkedő munkájával első helyezést ért el, de Barbara is színvonalasan teljesített, és reméljük jövőre is legalább ilyen szép eredményeket tudunk elérni.

Gratulálunk, köszönjük lányok, csak így tovább!

Török Péterné

Gyémántdiplomás pedagógust köszöntöttünk

Évek óta hagyomány, hogy október 5-én a Pedagógusok Világnapján köszöntjük azokat a nyugdíjas kartársainkat, akik alma materüktől, vagy annak jogutód intézményétől kapják meg emlékdiplomájukat.

Ebben a tanévben 60 éve megszerzett diplomája okán Virág Lajos Balatonhenyén élő nyugdíjas kollégánkat köszöntöttük.

A Nyugat-Magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Karának emlékdiplomáját, és a dékán úr levelét Németh László igazgató úr adta át Virág Lajos bácsinak.

Balatonhenye Önkormányzatának képviselőtestülete nevében Bóczy Miklósné képviselő asszony köszöntötte az ünnepeltet. Miklós Tamás polgármester úr virággal és egy szép albummal kedveskedett a tanító bácsinak.

A gyerekek verssel, dallal, zenével köszöntötték Lajos bácsit. György Anna, Németh András, Sebő Eszter, Török Teodóra verset mondott, Juhász Judit, Molnár Dóra és Pálffy Bianka Juhász Miklós gitárkíséretével énekelt, Tompos András zongorázott.

A nyugdíjas kartársak közös énekléssel köszöntötték Lajos bácsit.

Az ünnepség befejező részében Németh László virágcsokorral köszöntötte Kocsis Ervinné tanítónőt, aki Aranydiplomát kapott, melyet a Szombathelyi Tanárképző főiskolán vett át.

Ila néni Zánkán kezdte, Zánkán fejezte be pedagógusi pályáját, de a zánkai tagiskola vezetőjeként a Révfülöpi Körzeti Iskolához tartozott, és szívesen gondol arra az évtizedre is, amelyet tanítónőként töltött a Révfülöpi Általános Iskolában.

Az ünnepség után hagyományos baráti beszélgetéssel zárult a délután.

Iván Katalin

Iskolánk újabb pedagógusa kapott elismerést

1990. szeptember 30-án, az Önkormányzatok Napján, Tapolcán a kistérségben valamely területen kiemelkedő munkát végző önkormányzati, oktatási, közművelődési, egészségügyi és szociális területen tevékenykedő közalkalmazottak kaptak kitüntetést, elismerést.

Örömről köztük volt Eitnerné Rózsa Ágnes kollégánk, aki a Kistérségi Nevelésügyéért kapott kitüntetést.

1973. szeptember 1-én kezdete pedagógus pályafutását a kővágóörsi általános iskolában napközis nevelőként, később élővilágot, földrajzot és gyakorlati foglalkozást tanított.

A pécsi Tanárképző Főiskolán 1978-ban szerzett biológia-földrajz szakos diplomát. A tanítás mellett részt vett az ifjúsági vöröskereszt munkájában, gyermek- és ifjúságvédelmi felelős volt, hosszú ideig az ifjúsági mozgalom irányításában is részt vett.

Iskolai és területi szakmai munkaközösség vezető volt több éven keresztül.

1990-től tanít a révfülöpi iskolában, a tanórán kívüli tevékenysége itt is meghatározó.

Minden tanévben van tanuló, vagy versenyző csoport, akik országos versenyeken dobogós helyezéseket érnek el, ezzel is öregbítve Ági néni és iskolánk hírnevét.

Szívből gratulálunk Eitnerné Rózsa Ágnes kollégánknak és további sok sikert, eredményes munkát, jó egészséget kívánunk!

Iván Katalin

Osztálytalálkozó harmincegy év után

Az iskola új épületéből elsőként ballagó 8. osztály tanulói részt vettek a 2010/2011. tanév ballagási és tanévzáró ünnepélyén. Már akkor felvetődött egy találkozó szervezése. Az elgondolást tettek követték, Kuczogi Judit és Katona Zita megszervezték a találkozót, amelynek szomorú aktualitást adott az is, hogy időközben Hajdu Zsuzsa néni távozott közülünk.

2012. október 20-án du. 4 órakor gyülekeztek az „öreg diákok” az iskolában.

A rendhagyó osztályfőnöki óra emlékezéssel, mécses gyújtással kezdődött a két osztályfőnök, Hajdu Margit Zsuzsa és Bedics József emlékére.

Aztán a diákok beszámoltak életük eddigi alakulásáról, családjukról, munkájukról, örömeikről és gondjaikról.

A beszélgetést időnként egy-egy diákélmény felelevenítését követő vidám nevetgélés szakította meg.

A kora esti órákban vacsorázni indult az „Újra itt van...” csapat. A vacsorát követően beszélgetéssel, énekléssel telt az emlékidéző nap.

E sorok írója megismétli másfél évvel ezelőtti gondolatait: tanítványaink beteljesítették hozzájuk fűződő reményeiket, csak örömmel, büszkeséggel és szeretettel lehet és kell rájuk gondolni, kivétel nélkül!

Iván Katalin

GÁZLÓ jutalomban részesült a Révfülöpi Ált. Iskola

„ A természet maga a megtestesült harmónia, a természet egy ritmikus szimfónia.” (Osho)

2012. október 10-én iskolánk két facsetetét kapott a Gázló Környezet- és Természetvédő Egyesülettől. A vidám faültetést komoly munka előzte meg.

Biczók József (Dodi bácsi) kiásta a gödröket az iskola udvarán. Eitnerné Rózsa Ágnes tanárnő irányításával a tanulók előkészítették a humuszos földet, amiből a lelkes fiatalok nagy gondossággal kiszedték a csimaszokat, majd a jól megtisztított humusz egy részét a facseteték alá szórták.

Beiszapolták a talajt, ezzel is elősegítve a jobb eredést, végül az eredeti talaj került legfelülre. Faültetés közben Ági néni felhívta a tanulók figyelmét a kedvező ökoló-

giai hatásokra, és gyakorlati praktikákat is javasolt, melyeket ültetés során alkalmaztak a diákok. Tudatosította azt is a tanulóknak, hogy a mindennapi életünk és tevékenységeink során a kibocsátott széndioxid semlegesítéséért folytatott harc leghétköznapibb és legegyszerűbb módja a faültetés. A facseteteket az első, a 3. és 7. osztályosok ültették el gondos munkával. A facseteték elhelyezése során az ifjúság közelebb került a természet szépségéhez, és ami még fontos, hogy a saját környezetüket is kellemesebbé, szebbé tették.

A Gázló közhasznú akciójának célja - az ifjúság környezettudatos nevelése - sok diák bevonásával megvalósult 2012. október 10-én a Révfülöpi Általános Iskola udvarán.

Mindannyiunknak fontos a jövője, a jövő a faültetéssel kezdődik.

Ezúton szeretnénk megköszönni a Gázló Környezet- és Természetvédő Egyesületnek a két facsetetét, és az ehhez kapcsolódó vidám délutánt. Végül egy idézettel szeretném mindenki felébreszteni a gondolatot a faültetés fontosságára:

„ A legjobb időpont a faültetésre 20 évvel ezelőtt volt. A második legjobb időpont MA van.”
(Kínai közmondás)

A Hajózás napja Siófokon

Több éves hagyománya van, hogy hajómodellezőink meghívást kapnak a Balatoni Hajózási Zrt.-től a hajózás napi rendezvényre. Szeptember 22-én, szombaton 4 szakkörös tanulóval és két szülővel vettünk részt a programon.

A 10 órakor kezdődő ünnepélyes megnyitó és a műsor után hajóinkat kiállítottuk a Szent Miklós hajó fedélzetén, majd egy szélvédett öbölben meg is úsztattuk őket.

Új tagjaink is kipróbálhatták a hajómodellek irányítását a Balaton vizén, az éppen ott veszteglő Révfülöp motoros hajó közelében.

Délben a hajós brigádok legjobban sikerült, vargányával ízesített vadpörköltjéből falatoztunk jóízűen.

Ebéd után megnéztük a Sió csatorna zsilipjét, majd próbára tettük magunkat kispuskalövészetből.

Új tagjaink Filep Kata és Réti Boldizsár jól érezték magukat és bíznak benne, hogy jövőre már az ő hajójuk is úszhat a siófoki öbölben. Sebő Bálint már tapasztalt szakkörösként vett részt a programban, Szabó Dömötör „törzsgárda tagunk” odafigyelő segítségével. Döme szüleinek, Zsuzsának és Árpádnak nemcsak a szállításban nyújtott segítséget, de a szép, emlékező fotókat is köszönjük!

Számunkra idén is kellemes élmény volt a hajózás napja, amely az első balatoni hajó vízre tételének napja és egyben a „legnagyobb magyarnak”, Széchenyi Istvánnak a születésnapja is.

Sajnáljuk, hogy Jobbágyi Dódi és Piros Sanyi nem jöhetett velünk, de reméljük a hajóépítésben kitartóan, példamutatóan vesznek részt a tanévben.

Biczók József Szakkörvezető

Sakk hírek

2012. szeptember 21-23-án szervezte meg a Magyar Sakkszövetség Nagykanizsán a fiatalon elhunyt Bagonyai Attila nagymester emlékére rendezett nemzetközi emlékversenyt. Iskolánk két sakkozója vett részt a versenyen, Juhász Judit 2. osztályos tanuló a 8 év alatti korcsoportban lányok között az 1. helyet, összetettben a 3. helyet szerezte meg. Bakos Balázs, 3. osztályos tanuló a 10 év alatti korcsoportban az 5. helyen végzett. A 12 év alatti korcsoport csapatversenyében egy tapolcai versenyzővel kiegészült csapatunk (Juhász Judit, Bakos Balázs, Buzás Bertalan) aranyérmet szerzett.

Edző: Paréj József

Juhászné Bakos Viktória

Mozgalmas ős az óvodában

Az októberi hónap is sok meglepetést tartogatott óvodásaink számára.

Október 8-án a „Madarászovi” első előadásán Szinai-Kováts Éva (vadgazda mérnök- madarász), a madarak jellemzőiről, összehasonlításukról tartott diavetítéses előadást a nagycsoportosoknak.

Az „egészségnap” keretében sok érdekes információt hallhattak a gyerekek gyümölcsökről, zöldségekről, vitaminokról és az egészséges táplálkozásról Jámber Szilvia dietetikus előadásában. A gyerekek bátran kóstolgatták a sokmagvas és teljes kiőrlésű kenyérre kent sárgarépa-, kukorica- és tökmagostofus krémeket. Az egészségnapot egy- a gyermekek által készített- gyümölcssaláta elfogyasztása zárta, melyben sok egészséges finomság kapott helyet: alma, körte, banán, szőlő, méz, citrom és dió. Köszönjük Zsifkovics Szilvia védő néninek, hogy megszervezte gyermekeinknek ezt a hasznos programot. Két naposra szerveztük az óvoda fennállásának 60. évfordulójára tervezett ünnepségét. Első nap az új Közösségi Házban Szabó Sándorné nyugalmazott és Vókóné Bognár Ibolya jelenlegi óvodavezető köszöntője után az óvoda gyermekek műsorral kedveskedtek a szépszájú közönségnek.

Az erre az alkalomra rendezett óvodatörténeti kiállítást Eitner József önkormányzati képviselő

nyitotta meg. A megnyitó után az intézményben vidám hangulatú beszélgetésre került sor az óvoda egykori és jelenlegi dolgozói és a meghívott vendégek között. Nagyon örültünk, hogy Bertalan Gézáné, Éva néni, az óvoda első dajkája is együtt ünnepelt velünk. Köszönjük a Tóth élelmiszer üzlet Gelencsér Zoltán, valamint Tóth Száva és Zsombor óvodásaink szüleinek a felajánlását. Másnap hársfa- és virágültetéssel folytatódott az ünneplés, (a hársfát a Gázló Egyesületnek köszönjük) majd az iskolások műsorát nézték tátott szájjal óvoda gyermekeink. Nem hiányozhatott az ünnepről a tortaevés sem.

A gyönyörű emeletes tortán minden gyermek saját jelét is felfedezhette és később meg is ehetette, hiszen a jelek marcipánból készültek. Köszönet érte Gerics Izabella szüleinek. Köszönet Sík Dórának is (Borikánk anyukájának), hogy megismertette óvodásainkat a hangszerekkel és ki is próbálhatták azokat, valamint Pattantyús Orsolyának, (Misikénk anyukájának), aki agyagból a gyerekekkel közösen készített a 60 éves óvoda emlékére egy emlékplakettet. Az őszi szünet előtti utolsó napon „tökünnepet” rendeztünk, ahol a gyermekek segítségével vidám, szomorú, mérges és ijesztő töklámpások is készültek.

Némethné Turbéli Tünde

Ábrahámhegyről, nem Ábrahámhegyen

Budapestről Ábrahámhegyre menet nem az autópályát használjuk. „Hátul”, a 811-es úton Fehérvár, Veszprém, majd a tapolcai útról térünk le a Káli-medence felé. Kicsit hosszabb és tovább tart, de nem kell pályadíjat fizetni és a lassabb haladás kevesebb benzint használ. Nem mellékes. És nem olyan unalmas, mint az autópályán. Persze egy idő után ez is megszokható. Így kitaláltuk, hogy egy kis kitérőt teszünk Zirc és Csesznek felé. Zircen sétálva éppen a környék térképét nézegettük, amikor ismerősök tűntek fel az apátság kapuja előtt. Az ábrahámhegyi nyugdíjasok kirándultak arra. Meglepődve és örömmel üdvözöltük egymást. A másnapi pálos kolostori találkozásról biztosítva egymást megállapítottuk, hogy kicsi a világ, de Ábrahámhegy a közepe!

November elején sorozat betörés volt a Szilvádi-hegyi nyaralókban. Mesélték barátaink, akiket ebédre hívtunk egy vasárnap. Most éppen Budapesten viszonzva az ő nyári meghívásaikat. Ők ott töltik idejüket márciustól októberig. Szép fényképeket kaptunk az idej első hóról tőlük.

Az első hó (Borlai Kinga felvétele)

Még visszamentek november elején téliesíteni, de semmit nem éreztek gáztettből. Kikerülték őket a betörők. Viszont rengeteg aggódó telefonhívást kaptak a környezetükből, figyelmességből.

Szerencsére figyelünk egymásra, és ez legyen így továbbra is. A betörő(ke)t Badacsonyörsön fogták el, de messzebb-ről jöttek.

Z. L.

1956

Nagy Gáspár:
MAGYAR ABSZURD

(1)
Nálunk
két vállrándítás között
történelmileg úgy alakult,
hogy a hóhérok
a vérbírák
a sortűz-vezénylők
a szadista államvédelmiek
a legfőbb ügynökök
és a megszarolt kis besúgók
sem tudnak (képtelenek)
megbocsátani
ÁLDOZATAIKNAK

(2)
Ezért aztán csak,
el-te-met-ni az áldozatokat
már nagyon kevés
de, né-ven ne-vez-ni
a gyilkosokat (etcetera)
még mindig túl sok
azoknak akik (FÜGGÖNY)

(3)
Csendes???
Újra csendes!!!
(ÚJRA FÜGGÖNY)

Archív képek az 1956-os forradalomról, melyek 1998-ig a Fővárosi Bíróság bizonyíték raktárában voltak.

Mártírok és áldozatok

Nagy Imre és mártírtársainak újratemetésén, 1989. június 16-án, az összes '56-os kivégzett nevét felolvasták. Azóta sokat változott a szomorú lista, a történészeknek még nem sikerült tisztázniuk, pontosan hány embert végeztek ki a forradalomban való részvételért.

A 301-es parcella a névtelen sírok azonosítása előtt, 1989 áprilisában

Hivatalosan 1961 aug.26-án, szombaton reggel akasztottak utoljára '56-os forradalmárokat. Három Baross téri felkelőt, akik a Köztársaság téri eseményekben való részvétel vádjával, a fellebbezés lehetősége nélkül kerültek bitóra, Borbély János bíró ítélete alapján.

A bíróságok 1956. november 4-e után az 1963-as amnesztiát követő év végéig 26.621 embert marasztaltak el politikai perekben. A Legfelsőbb Bíróságon 1962. december 31-ig 215, a katonai bíróságokon 152 személyt ítélték halálra.

A 367 halálraítélthől mai ismereteink szerint 341-en kerültek kivégzésre. Ebből 225 emberrel az iratok szerint is a forradalomban való részvételük miatt végeztek.

Az első halálos ítéletet statáriális eljárásban 1956. december 15-én szabták ki, és még aznap végrehajtották Miskolcon.

A megtorlás legelső áldozatai között volt az 1957. január 19-én kivégzett Dudás József, a Blaha Lujza téri Szabad Nép színház elfoglalója, és „Szabó bácsi”, azaz Szabó János, a Széna téri felkelők vezére. Őket Ledényi ezredes ítélte halálra, 1957. január 14-én. Ez lett a sorsa a mindössze 20 évet élt, s a békéscsabai lőtérren fegyverrejtegetés vádjával agyonlőtt Mányi Erzsébetnek is. Nem statáriális, de gyorsított eljárásban az első halálos ítéletet első fokon 1957. február 12-én, másodfokon március 19-én hozták meg.

Az utolsó ilyen határozatot Borbély hirdette ki, 1961. július 15-én.

A legtöbb halálraítéletet 1959. október 28-án, szerdán végezték ki. A 24 vádlottból, 11-et, a Thököly úti fegyveres felkelők közül. Háromszor fordult elő, hogy egyszerre 7-7 személyt fosztottak meg életétől: 1957. július 20-án a miskolci népipételet résztvevőit, 1958. november 15-én a Jutadombi fegyveres ütközet harcosait, és 1958. november 28-án a Köztársaság téri népipételet vádlottjait. 1958. március 6-án 6 csepeli fegyveres ellenállóval végeztek ugyanazon a hajnalon. Mansfeld Péter volt a legfiatalabb kivégzett. Őt 1959. március 21-én akasztották fel, Vágó Tibor ítélete alapján.

1968. június 16-án hajnalban kísérték a vesztőhelyre Nagy Imre miniszterelnököt, Maléter Pál honvédelmi minisztert és Gimes Miklós újságírót, ebben a sorrendben. A velük együtt megvádolt Szilágyi Józsefet már április 24-én felakasztották. A helyettes hóhérnak aznap akadt még tennivalója a Gyűjtő Kiszogház kivégzőhelyén is: egy újpesti nemzetőrt, Gábor Pétert is fel kellett akasztania.

1958 májusától Biszku Béla belügyminiszter utasítására 385 olyan ember ellen indult eljárás, akik „népellenesnek” minősülő bűncselekményeket követtek el, s 1960. február 13-ig ebből 33 halálos ítéletet hajtottak végre.

A Népszabadságonline 2012. június 20-án megjelent írás alapján

Bakosné

Interjú Zinner Tibor jogtörténésszel 1956 kapcsán

Zinner Tibor az 1956-os Forradalom és Szabadságharc leverése utáni megtorlások törvénysértéseit a tényfeltáró bizottság történész albizottságának vezetőjeként kutatta.

Nyilatkozata szerint, például az október 25-i, a Parlament előtti vérengzésről jóval több irat volt, de sok mindent eltűntettek, de az is lehet, hogy egyes utasítások eleve csak szóban hangoztak el. Ezért tudunk olyan keveset az 1956 utáni szervezésekről is. Az ügynöki tevékenységekkel kapcsolatos iratoknak is csak az 5 százalékát tarthatjuk ma a kezünkben. A többi eltűnt, azaz megsemmisítették 1989-ben.

A megmaradt töredékes iratok alapján vizsgálatai szerint 470 halálos ítélet született Magyarországon 1956 és 1966 októbere között. Ebből 372-t hajtottak végre, s közülük 225 függött össze 1956-tal - papír szerint. Ugyanakkor ebben az időben megszaporodtak a köztörvényes bűncselekmények.

147 rablógyilkost, tolvajt és csalót ítélték el, és végeztek ki, annak érdekében, hogy amennyire csak lehet, lecsökkentsék a politikai ügyek számát, hogy a forradalom fegyveres harcosait ne felkelőknek, hanem bűnözőknek,

gyilkosoknak állítsák be. Ebből bontakozott ki később, hogy börtönből szabadult bűnözők, tolvajok, rablók voltak az „ellenforradalmárok”.

Több történész is úgy véli, hogy 1963-ban lezárta a rendszer a forradalommal kapcsolatos számonkéréseket.

Ugyanakkor Zinner kutatásai szerint az utolsó '56-os elítélt még 1979-ben is börtönben volt. Sok '56-os „szereplőt” egészen a rendszerváltásig figyelt az állambiztonság.

Az úgynevezett népbírói bírások a rendszer iránti elkötelezettségük miatt kerültek kinevezésre, tulajdonképpen jogi végzettség nélkül - 1957 áprilisától előbb a Legfelsőbb Bíróságra, majd nyártól országszerte. Az 1956 utáni népbírói perekben nem volt jelentősége se bizonyítéknak, se enyhítő körülménynek. A forradalom utáni sortűzek jelentős részében, mindenekelőtt a salgótarjáni, de még inkább az egri esetben egyértelműen kimutatható az előre kiterveltség és a szervezethez tartozás.

Magyar Hírlap 2009.12.05.: Interjú Zinner Ferenc jogtörténésszel, A kádári megtorlás rendszere című összegző kötet szerzőjével - írás alapján.

Bakosné

Eörsi László történész 1956-ról

Eörsi László történész szerint is 225 felkelőt végeztek ki '56-tal összefüggő cselekmények miatt. Az első áldozat a miskolci gyalogsági lőtéren, statáriális bírósági ítélet alapján agyonlőtt Soltész József volt 1956. december 15-én. Utolsóként a budapesti gyűjtőfogházban 1961. augusztus 26-án felakasztott Hámosi István, Kovács Lajos és Nickelsburg László életét oltotta ki a hatalom. A kádári megtorlás áldozatainak pontos számát azért is nehéz megállapítani, mert a forradalom utáni években a felkeléssel össze nem függő politikai perekben is hoztak halálos ítéleteket.

A halálos ítéleteket politikai megrendelésre kiszabó bírókat a köznyelv vérbírónak nevezi. Bár Kádár János később úgy tett, mintha az igazságszolgáltatás függetlenül működött volna, ennek ellenére 1985-ben így nyilatkozott: "A bíróságok munkájába a párt nem avatkozott be, de amikor a halálos ítéletek száma elérte az ellenforradalmi eseményekben ártatlanul elhunytak számát, arra kértem az elvtársakat, hogy álljanak le." Ezzel szemben tény, hogy Biszku Béla belügyminiszter az MSZMP KB Pártbizottságának 1957. dec. 10-i ülésén kevesellte a fizikai megsemmisítése számát.

A megtorlás gépezetét 1958-1959-ben járatták csúcsra, ekkor született a legtöbb halálos ítélet. A szervezett megtorlásban oroszlánrészt vállaltak a Legfelsőbb Bíróság polgári és hadbírói is. Vajon mi motiválta ezeket a bírókat? Nem csak a félelem. Ugyanis bőven akadtak olyanok, akik inkább lemondtak állásukról, de nem vállalták a hóhérszerepet.

Zinner Tibor jogtörténész vizsgálatai szerint 1957 nyaráig távozott a Legfelsőbb Bíróság bíróinak fele: 26 fő. A hetven fős hadbírói karból 37-en maradtak, a Legfelsőbb Bíróság Katonai Kollégiuma 19 főről 9 főre csökkent. A távozók között volt Sárközi Endre igazságügyminiszter-helyettes is, aki az 50-es évek koncepció pereiben több embert elítélt, ám, a forradalom utáni tömeges megtorlásban már nem akart részt venni. A távozók helyére azonban jöttek szolgálatkész végrehajtók, köztük olyan hírhedt figurák, mint a Nagy Imre-per vérbírója, Vida Ferenc, aki 1945 után pártszervező munkába kezdett, és 1953-tól az Legfelsőbb Bíróság bírója lett.

A legtöbb halálos ítéletet meghozó Borbély János, a "mosolygó halál" például járásbíróként dolgozott 1938-tól 1953-ig.

Ekkor elbocsátották, de 1957-ben visszahívták a Legfelsőbb Bíróságra, ahol 65 halálos ítélettel mutatta ki hálóját. Noha a szó szoros értelmében nem volt vérbíró, a megtorlás irányításában kulcsszerepet játszott Lee Tibor, az LB Büntető Kollégiumának vezetője, aki Főállamügyészként hűségesen szolgálta a rendszert, de 1951 és 1953 között mégis internálták. '57-ben rehabilitálták, és újra szolgálatba helyezték.

A vérbírók többsége már nem él. Vida Ferenc 1972-ig dolgozott bíróként, és 1990-ben hunyt el. Az utolsó pillanatilag kitartott amellet, hogy Nagy Imre ügyében helyesen ítélt, és tagadta, hogy politikai nyomásra cselekedett volna. Borbély Jánost már 1962-ben nyugdíjazták, és 1968-ban hunyt el. Lee Tibor 1965-ig maradhatott a Legfelsőbb Bíróságon, 1974-ben halt meg. A csepeli ellenállók bitóra küldő Mátyás Miklós, aki '56 után 13 embert végeztetett ki, akkor szerepelt utoljára a hírekben, amikor 2009-ben a honvédség vezérkari főnöke Tömböl László honvédelmi miniszter, születésnapja alkalmából majdnem kitüntette. Az ügyből botrány lett, az akkori Honvédelmi Minisztériumi tájékoztatás szerint, egy alá nem írt parancs alapján került a kitüntetendők listájára.

A bíróságok 1956. november 4-e után, '63 végéig 26 621 embert marasztaltak el politikai perekben. Magyarországon szinte minden második, harmadik család érintett volt.

Az első fokon kihirdetett „enyhébb” ítéleteket a Legfelsőbb Bíróság másodfokon 80 alkalommal változtatta halálbüntetésre, 71 esetben pedig enyhített az '56-ot követő első évtizedben.

A mártírok, 277 nevet felsorakoztató jegyzékét a Németh-kormány 1989. május 10-én tette közzé. A kivégzettek névsorát a büntetés-végrehajtás adatai és a bírósági iratok alapján állították össze, ám távolról sem volt tökéletes. Sokan indokolatlanul lettek a megtorlás áldozatainak feltüntetve, mások sajnálatos módon kimaradtak a névsorból.

A Heti Válasz 2011. jún. 16-i számában megjelent Eörsi Lászlóval készült interjú írás alapján

Bakosné

A www.eorsilaszlo.hu/eorsilaszlo.hu/ oldalon található Eörsi László forradalomról írt tanulmányait, köteteit, archív képeket a forradalomról, melyek 1998-ig a Fővárosi Bíróság bizonyíték raktárában voltak.

Gondolatok 1956 kapcsán: Király Béla nyugalmazott vezérezredes

Király Béla vezérezredes, hadtörténész, az MTA külső tagja, 1912. április 14-én született Kaposváron, 2009. július 4-én halt meg Budapesten.

A Honvédszakszervezet honlapján közzétett nyilatkozata szerint 1956. október 30-31-re virradó éjjel 16 szovjet hadosztály, 2000 harckocsi, taktikai légierő, összesen közel annyi szovjet katona özönlötte el hazánkat, mint amennyi szövetséges harcos 1944 nyarán Normandiában partra szállt, hogy megkezdje Európa felszabadítását Hitler uralma alól.

Nagy Imre írásban és szóban tiltakozott az agresszió ellen, de nem kapott elfogadható választ. Erre deklarálta semlegességünket. Azaz a magyar kormány elhatározása nem oka, hanem következménye volt a szovjet agresszióknak.

Bizonyítást nyert, az is, hogy Nagy Imre kormánya nem kért szovjet segítséget.

Ferdítés, hogy a magyar néphadsereg '56-ban a szovjet hadsereggel együttműködött volna.

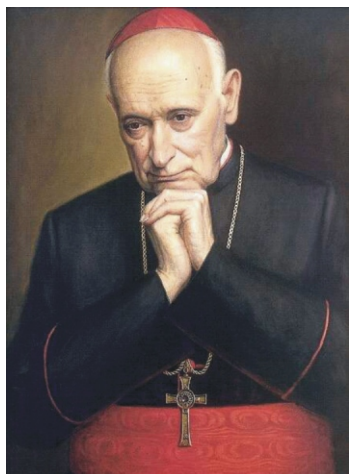
A néphadsereget nem lehetett a magyar nép ellen felhasználni. Voltak sortüzek, és egyes személyek is terrorizálták honfitársaikat, de ez a kivétel volt, nem a szabály. Bizonyították ezt, az is, hogy november 4. után a szovjet hatóságok feloszlatták a magyar hadsereget, mint megbízhatatlant. Büszkén említem azt is, hogy a Kádár-rezsim iránti hűségeskü aláírását 6.857 tiszt tagadta meg, akiket azonnal eltávolítottak, s 1957 májusáig újabb 45 ezren kerültek ki a hadseregből.

Borisz Jelcin a Magyar Országgyűlés plenáris ülésén 1992. november 11-én tartott beszédében ezt mondta: „(...) 1956 tragédiájáról beszélek, amely a szovjet-rendszer lemoshatatlan szégyenfoltja marad örökké (...) Ma meghajtjuk fejünket 1956 minden áldozata előtt.” Ez a kijelentés perdöntő abban a kérdésben, mi igaz, mi hazugság '56 tekintetében.

A Honvédszakszervezet honlapján közzétett írás alapján:

Bakosné

120 éve született Mindszenty József bíboros, hercegprímás

Mindszenty József Esztergom érseke, Magyarország utolsó hercegprímása Pehm József néven, a Vas megyei Csehimindszenten született 1892. március 29-én.

Papi hivatását Felsőpatyon káplánként kezdte, majd 1919-től Zalaegerszeg plébánosaként szolgálta a várost és a hozzá tartozó, öt falusi leányegyházat is magába foglaló egyházközséget.

Léleképítő tevékenysége mellett, hite és lelkiismerete szerint hívei szociális, gazdasági és politikai érdekeiért is síkraszált. A Tanácsköztársaság idején írásban és szóban tiltakozott a jogsértések, és embertelenség ellen. Emiatt internálták, és csak a kommün bukása után térhetett vissza plébániájára. 25 éves munkássága alatt iskolákat, templomokat, zárdákat, az idősek számára szociális otthont építtetett, megszervezte a város szegénygondozását, a kórház, és vasút missziót, kulturális egyleteket alapított, támogatta, taníttatta a szegény sorsú, tehetséges gyerekeket.

A hívek - írja - mindenütt bőkezűen segítettek. Arról nem beszélt, de hívei tudták, hogy az „Apátúr” plébániai javadalmának legnagyobb részét is egyházi célokra fordította. 1941-ben, akkor vette fel szülőfaluja nevét, amikor mások magyar nevüket próbálták németre változtatni.

1944-ben XII. Pius pápa veszprémi püspökké nevezte ki. Főpásztori jelmondata -, mintha előre látta volna sorsát - *Devictus vincit* „Legyőzve győz” Felszentelésekor Hitler csapatai már megszállták az országot, a honvédség pedig elkeseredett harcban állt a szovjet hadsereggel.

A zsidóság gettóba zárása és deportálása idején püspöki kari pásztorlevélben tiltakozott a zsidóság üldözése ellen.

A keresztelésre jelentkező zsidók ügyében szeretetteljes eljárást kért papjaitól, és lehetővé tette a kereszttség gyorsított felvételét. Amikor a katonai hadműveletek elérték a Dunántúlt, „A Dunántúl püspökeinek memoranduma” címen, négy püspöktársával együtt, a kormányhoz intézett beadványában azt kérte, hogy ne folytassák az értelmetlen háborús pusztítást. „A még ép Dunántúlt ne vessék oda visszavonulási harcok martalékául.” Két héttel ezután 26 paptársával együtt letartóztatták. Később a papokat szabadon engedték, de három közvetlen munkatársa, Lékai László, Mészáros Tibor és Szabadhegyi Szabolcs, önként vele maradt. Csak Sopron eleste után juthat vissza Veszprémbe.

1945. tavaszán amikor Benes elnök Kassán kijelentette, hogy „Csehszlovákia a csehek és a szlovákok állama és senki másé”, ez a fenyegetés az állam északi karéjában, zárt

tömbben élő 650.000 magyarnak szólt. A fenyegetést tettek követték.

Megkezdődött a Dél-Szlovákiában élő magyarok kitelepítése. A Hercegprímás 1945. október 15-én megrázó hangú pásztorlevélben tárta hívei és az ország közvéleménye elé az embertelenségeket, deportálásokat, a bebörtönzéseket, internálásokat, a magyar intézmények megszüntetését, a magyar anyanyelv használatának a megtiltását. „Történik mindez - írta - szerencsétlen zsidókon már kipróbált eszközökkel. Nagyrészt ugyanazok az emberek, csak más szempont szerint és más szín alatt, üldözik már hetek óta a keresztény magyarokat.”

A panaszt eljuttatta a szlovák püspöki karhoz, a Vatikánba, az angol és az amerikai bíborosokhoz, VI. György angol királyhoz és Washingtonba Truman elnökhöz. A nyugati sajtót is tájékoztatta. „A kollektív deportálás - írta, Dinnyés Lajos miniszterelnöknek - minden előzetes változtatás nélkül, bármilyen célból és indokolással történjék is, embertelen”.

De ezt az elvet nemcsak a szlovákiai magyarokkal kapcsolatban hangoztatta, hanem akkor is, amikor a magyar kormány megindította a német kisebbség kitelepítését.

Az 1947. október 2-án kiadott és az ország minden katolikus templomában felolvasott püspökkari levelében újra visszatért, a kollektív alapon történő kitelepítések ellen.

A körlevél végén szomorúan bevallja: „Bár a kisebbségek jajszavát eljuttattuk mindenhová, mindazokhoz, akik felettünk hatalmat gyakorolnak, de alig van visszhang.

Az elvek, az emberi jogok és az emberszeretet védelmében azonban, még a pusztában kiáltónak szerepéről sem enged lemondani kötelességünk és lelkiismeretünk.”

XII. Pius pápa 1945. augusztus 16-án esztergomi érsekké nevezte ki, 1946. február 21-én pedig a bíborossá avatta a római Szent Péter Bazilikában.

Már a beiktatása utáni első püspökkari körlevélben foglalkozik a Szovjetben visszatartott hadifoglyok és az itthoni üldözöttek sorsával. „Nagy a számuk azoknak, akiknek hiányzik a személyes szabadsága emberi jogai, akik hónapok óta sínylődnék fogságban anélkül, hogy közölnék velük helyzetük okát, ügyükben jogerős bírói ítéletet hoznának, vagy csak ki is hallgatnák őket.”

A papság kötelességévé tette, hogy külön lelkipásztori gondozásban részesítsék a foglyokat és internáltakat, és azok családtagjait. 1945 karácsonya előtt két internálótábor is meglátogatott: a Dél-budait, és a Csepelit. Egyikbe se akarták beengedni. Erre kijelentette, hogy addig áll a kapu előtt, amíg meg nem kapja az engedélyt. Végül is megkapta azért, mert a környék népe, amikor híre ment, hogy a hercegprímás ott van, tömegesen gyülekezett köréje. Nagy nehezen elérte azt is, hogy néhány budapesti börtönbe is beengedték.

Az internálótáborokban és börtönökben szerzett tapasztalatait írásban közölte az igazságügy miniszterrel és egyúttal emberséges bánásmódot kért a törvényesen elítéltek, és amnesztiát, az internáltak számára. Fogoly pasztorációját azonban nem sokáig folytathatta.

„Nagy belügyminisztersége alatt - olvassuk emlékirataiban - még sikerült látogatási engedélyt kapnom, de utóda, Rajk László idején már akadékoskodtak. Ennek utóda, Kádár János pedig már engem fogatott le.”

Nemcsak lelki, hanem testi táplálékot is igyekezett szerezni híveinek. „Kiállt az ország hercegprímása a nagyvilág színe elé népe ínséges tarisznyájával; küldi az SOS-jeleket.” A pápát már első római látogatása alkalmával tájékoztatta a magyar nép szomorú helyzetéről. Második római útja során a vele együtt bíborossá kinevezett négy amerikai főpapon keresztül kérte az USA katolikusainak segítségét. Egyidejűleg mozgósította a hazai erőforrásokat is. Külön kérelemmel fordult az országnak azokhoz a vidékeihez, amelyeket megkímélt a háború vihara, hogy segítsék a főváros és az elpusztított területek lakosságát. Vonatszám jött a ruha és az élelem az USA-ból, vitték a lerongyolódott és kiéhezett gyerekeket Belgiumba és Hollandiába. De a magyar vidék nagylelkűségébe vetett reményében sem csalódott. **„Az összes egyházmegyék - írja - a szeretet versenyébe fogva adtak a kevésből, az alig nélkülözhetőből.”** Ebben saját példával is elől járt. Áldásos egyházi karitás munkájának párthatározat vetett véget, amely a segélyakciókat állami feladattá nyilvánította..

Nyilatkozataiban újra és újra kifejezésre juttatja, hogy a katolikus egyház helyesli a józan földreformot és a nép javát szolgáló szociális újításokat. Nem vágyik a régi idők visszatérése után. **„Csak arra vágyódik, hogy minden téren szabadon működhessék, fejleszthesse intézményeit és biztosítva lássa minden híve számára az emberi jogokat.”** Tiltakozik az ellen, hogy a magyar nép a Szovjet kegyéből jutott szabadsághoz és kultúrához. **„Ébresztgetem nemzetünk megszentelt hagyományait, amelyek nélkül egyesek talán igen, de a nemzet nem élhet.”** Bírálja a lelkipásztori munkát úton-útfélen akadályozó és egyre szűkebb területre szorító kommunista egyházpolitikát, amely elnémította a katolikus sajtót, feloszlatta hitbuzgalmi és társadalmi egyesületeit, lehetetlenné tette a karitás-munkát, elvette a katolikus iskolákat.

Amikor az ország közállapotának romlását és a politikai rendőrség terrorját is bírálni kezdte, a Kreml urai és budapesti csatlósai többé nem is engedték meg, hogy az országot elhagyja. A posta felbontotta a leveleit és lehallgatta a telefonbeszélgetéseit. Lefényképezték és listára vették a látogatóit, rendszeres jelentéstételre kényszerítették az érseki iroda egyik tisztviselőjét. A rendőrség kopói nemcsak hivatalos útjain figyelték meg, de még a szülőfalujába, a temetőbe is utána lopakodtak, ahol édesapja sírjánál imádkozott.

Rákosi Mátyás, „szalámi taktikájával” kulcspozíciókba helyezett pártemberei gondoskodtak arról is, hogy a minisztériumokból, a hadseregből és a rendőrség kötelékéből is eltűnjenek a „reakciós” elemek”.

1948 elején már nyíltan megfogalmazták a Hercegprímással való leszámolás szándékát.: **„A magyar demokrácia nem tűrheti tovább a papi ruha és a bíborosi pompa mögött megbúvó kémek, árulók, valutasíberék és fasiszták üzelmeit”** A Kádár János minisztersége alá tartozó politikai rendőrség az érseki palotához vezető utakon igazoltatott minden oda igyekvőt. Szorgalmasan gyűjtöttek, és még szorgalmasabban hamisították a „bűnösségét bizonyító” dokumentumokat, és keresték munkatársai között a koronatanúnak felhasználható személyt. Több sikertelen kísérlet után végre azt is megtalálták, személyi titkárában, Zakar Andrásban, akit 1948. november 19-én az utcán civil ruhás rendőrök autóba tuszkoltak. Egy hónappal később házkutatást tartottak az érseki palotában. A csonttá és bőrré soványodott és eszelősen viselkedő Zakar titkár vezette őket végig az épületen. Tisztában volt azzal, hogy ezután mi következik. A papságtól és a szerzetesrendek tagjaitól körlevélben búcsúzott, melynek befejező sorai így hangzottak: **„Állok Istenért, Egyházért, Hazáért, mert ezt a kötelességet rója rám a nagyvilágon legárvább népem történelmi szolgálata.”** 1948. karácsonyának éjszakáján letartóztatták Magyarországot 79. érsekét.

Másnap a belügyminisztérium sajtóosztálya a következő nyilatkozatot adta ki: **„Mindszenty esztergomi érseket a köztársaság megdöntésére irányuló bűncselekmény, hazaárulás, kémkedés és valutaüzerkedés gyanúja miatt a rendőrhatalóság őrizetbe vette.”**

A nyilatkozat sem itthon, sem külföldön nem talált hitelre. Annál nagyobb visszhangja lett Mindszenty nyilatkozatának, melyet még letartóztatása előtt átadott az esztergomi főkapitánynak, és egy bizalmas emberével Bécsbe is kiküldött. Ebben közölte a magyar néppel és a világ közvéleményével, hogy mindaz, amivel rágalmazzák és aminek az alapján majd a „néptörvényszék”-nek csúfolt vészbíróság el fogja ítélni, szemenszedett valótlanosság. **„Nem vettem részt - írta - semmiféle összeesküvésben. Nem mondok le érseki székemről. Nincs vallanivalóm és semmit sem írok alá. Ha mégis megtenném, az csak az emberi test gyengeségének következménye és azt semmisnek nyilvánítom”**

Az Andrassy út 60-ban a népbírói tárgyalásra való „előkészítése” öt hétig tartott. A tárgyalás napján, 1949. február 3-án megborotválták, papi civil ruhába öltöztették, ujjára húzták püspöki gyűrűjét, és életfogytiglani fegyházra ítélték. A szovjet megszállás és kommunista terror alatt szenvedő magyar nép dermedt némasággal vette tudomásul az ítéletet. A szabad világ, élén XII. Pius pápával tiltakozott az igazságtalan és jogtipró ítélet ellen.

Az ENSZ közgyűlése nemzetközi sérelemnek nyilvánította a bíboros bebörtönzését.

A felháborodás hatására kis időre a gyűjtőfogház rabkórházában tartották, innen vitték titokban ismeretlen helyre. Élete végéig nem tudta meg, hol volt és mi volt a neve annak a fegyháznak, amelyben négy éven át raboskodott.

Amikor a hatóságokat szóban és írásban szakadatlanul ostromló édesanyja meglátogathatta, a találkozás idejére a váci fogházba szállították.

„A találkozás - írja - kirakatszerű volt. Levonták rólam az immár gőzös-büdös darócot, simára borotváltak, fekete civilbe bujtattak, kalapot is adtak, sőt a raktárból zsebórát és a főpapi gyűrűt is rám parancsolták. Ezt az utolsó pillanatban a zsebembe tettem, nem akartam segíteni a világcsalást.” Félév múl-tán, 40 kilósan, már csak árnyéka volt önmagának. Hogy mégis életben maradt, azt a Sztálin halála utáni enyhülésnek köszönhetette. Rákosi helyett Nagy Imre lett a miniszterelnök, a politikai rendőrség éléről eltávolították Péter Gábort és a „névtelen fegyház” is új parancsnokot kapott.

Amikor Rákosinak még egyszer sikerült kezébe kapartania a hatalmat, már egyre kényelmetlenebb lett Mindszenty fogva tartása. Ezért a Mecseki Püspökszentlászló közelében lévő öreg püspöki nyaralóba szállították, az időközben szintén letartóztatott Grósz József érsekkel együtt. Innen kerültek négy hónap múlva a Csehszlovák határ közelébe, a Felsőpetényi volt Almássy kastélyba.

A „vendégeket” szögesdrót kerítéssel, gépfegyverrel és golyószóróval felszerelt farkaskutyás őrcök vigyázták.

Szobáik előtt éjjel-nappal őrség állt, még a takarítást végző személyzet tagjai is csak rendőr kíséretében léphettek be.

Itt értesültek arról, hogy Rákosi megbukott., helyét Gerő Ernő foglalta el. Később Grósz érseket elengedték.

A Kardinálisnak is felajánlották az amnesztiát és megcsillogtatták előtte az Esztergomba való visszatérés lehetőségét is. Ő azonban közölte, hogy nem feltételekhez kötött kegyelmet kér, hanem feltétel nélküli rehabilitációt.

„Megingathatatlaná vált elhatározásom, - írja - hogy a rabhalál vagy megalkuvó szabadulás alternatívájában az elsőt választom.”

A vádlottak padján

(Fotó: Magyar Nemzeti Múzeum Történelmi Fényképtárából)

Miután 1956. október 23-án kitört a forradalom, nyolcéves fogságából október 31-én a közeli Rétságon állomásozó honvédegyeség tiszti különítménye szabadította ki.

A falvakban és a városokban, amelyeken autója átvonult, harangzúgás és virágeső fogadta. Útközben értesült arról, hogy a Nagy Imre vezette forradalmi kormány, amelynek akkor még a néhány nap múlva árulóvá lett Kádár János is tagja volt, hivatalosan is rehabilitálta.

Az első szabad napja, a magyar és külföldi küldöttségek, újságírók fogadásával és a legsürgősebb egyházkormányzati intézkedések megtételével telt el. Délután rövid nyilatkozatot adott a rádióknak, amelyben kijelentette: **„senkivel szemben sincsen gyűlölet a szívemben”**. A másnap Nagy Imre miniszterelnök nevében helyettese Tildy Zoltán és Maléter Pál helyettes honvédelmi miniszter köszöntötte és kérte a támogatását, amit ő meg is ígért. Közben sorban jelentkeztek a feloszlott katolikus szervezetek vezetői és jelezték, hogy megkezdik a működésüket. A harmadik napon szűkebb körű püspökkari értekezletet tartott, amelyen megállapodtak, hogy az új nemzeti kormánnyal tárgyalás útján fognak rendezni minden olyan egyházpolitikai problémát, amelyben az állam szavát is meg kell hallgatni. November 3-án, Nagy Imre kérésére beszédet mondott a Szabad Magyar Rádióban. Kiállt a szabadságharc céljai mellett, s a polgári demokrácia jövőképét vázolta fel. **„Minden néppel és nemzettel barátságban akarunk élni”** mondta.

„Egész helyzetünket azonban, - tért rá a legnagyobb és leg súlyosabb problémára - az dönti el, hogy a 200 milliós orosz birodalomnak mi a szándéka a határainkon belül lévő katonai erejével. (...) Őszintén reméljük, hogy az orosz fegyveres erők kivonása országunkból megtörténik.” „A bukott rendszernek” - folytatta - nagy bűnei voltak. A felelősség eldöntése azonban a pártatlan bíróság elé tartozik.” Mint a katolikus egyház feje, kijelentette: **„A bukott rendszer erőszakának és csalárdságának minden nyomát egyházi vonalon felszámoljuk”**

Későn tért pihenőre, de csak keveset alhatott. Éjfél után Tildy titkárának telefonja ébresztette. Arra kérte, hogy azonnal menjen a parlamentbe, mert tragikus fordulat történt. Kádár János, a Kommunista Párt főtitkára, és a forradalmi kormány minisztere, több elvtársával átállt az oroszokhoz. Letartóztatták Maléter Pál honvédelmi minisztert, és a szovjet haderő támadást indított a főváros ellen.

Mire odaért, Nagy Imre már nem volt az épületben. Tildy, hogy az épületet és a benne tartózkodók életét megmentse, kitzúzta a fehér zászlót. A további ottmaradás céltalanságát látva a Prímás távozni akart. Titkára azonban jelentette, hogy az autó eltűnt és az oroszok a Duna-hidakat is lezárták. Reverendájukat a kabátjuk alá húzva, orosz páncélosok között bujkálva indultak el a közelben lévő amerikai követség felé. Edward Thomson nagykövet fogadta őket, és rövid időn belül megérkezett Eisenhower elnök határozata is, amellyel menedékjogot biztosított Mindszenty József számára.

Egy hónap híján tizenöt évet töltött az amerikai követésén. A követségen egész idő alatt figyelmes és gondoskodó szeretettel vették körül, arra azonban nagyon vigyáztak, hogy a budapesti csatlós kormány menedékjoggal való visszaéléssel ne vádolhassa őket. Emiatt a követség magyar alkalmazottaival nem érintkezhetett és magyar látogatókat nem fogadhatott.

Csak édesanyjának, nővéreinek és gyóntatójának engedték meg, hogy bizonyos időközönként meglátogathassák.

Levélben sem érintkezhetett a külvilággal. A pápához és az USA elnökéhez intézett leveleit a követség közvetítette.

Megtanult angolul és valósággal lelkipásztora és lelki atyja lett a követség tagjainak. Tizenöt éves „félfogságának” legnagyobb öröme édesanyjának negyedévenkénti látogatása volt. Ettől az örömtől és vigasztalástól fosztotta meg az 1960. február 5-én érkezett hír, hogy édesanyja 85 éves korában meghalt. „Édesanyám meghalt.” - jegyezte fel.

„Február 7-én 14 órakor temetik. Ha valakinek, úgy nekem kellene ott lennem. Nem adhatom azonban magam a kommunista államrendőrség kezére.”

Koszorúját az olasz követ és felesége és a francia követ neje vitték el a temetésre, szalagján a következő mondattal: „Hálával, fájdalommal, a viszontlátás reményében.”

Hosszú belső emigrációjának a megváltozott világpolitika és a vele változó vatikáni politika vetett véget. Távozására Nixon elnök és VI. Pál pápa idején került sor.

Péter János külügyminiszter VI. Pál pápánál tett látogatása után, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa beleegyezett, hogy Mindszenty József kegyelmet kap, Rómába mehet, azzal a feltétellel, hogy a Vatikánt nem hagyja el, nem nyilatkozik, és nem érintkezik Magyarországról elmenekült honfitársaival.

1971. szeptember 28-án Mindszenty bíboros a pápa kívánására Rómába utazott. A kegyelemről szóló végzést ide küldték utána, melyre mihelyt kézhez kapta, a következő választ küldte az igazságügy miniszternek: „Pár nap múltán, hogy hazámat elhagytam, arról értesültem, hogy rendszerük amnesztiát küldött utánam. Ezt az amnesztiát, amelyet az elmúlt 15 év alatt sem kértem és fogadtam el, most is visszautasítom azzal, hogy a jóvátétel csak rehabilitáció lehet és semmi más.”

A szép fogadtatást, amelyben Róma részesítette, a sajtó a Bíboros pályájának zárójeleneteként kommentálta.

Nyilván a Vatikán új kelet-politikájának intézői is annak szánták, abban a hiszemben, hogy a nyolc súlyos évtized terhét hordozó aggastyánnak se kedve, se ereje nem lesz arra, hogy az emigrációban bármiféle tevékenységbe kezdjen. A Szentszék diplomatai azonban nem jól ismerték az öreg, törekeny, meggyötört, de rendkívüli hivatástudattal és akaraterővel megáldott főpapot. Saját akaratából, (ebben a Vatikán nem akadályozta meg) az osztrák fővárosban lévő, de az esztergomi érsek fennhatósága alá tartozó magyar papnevelő intézetbe, a Pázmáneumba utazott, és itt élt egészen haláláig.

A száműzött prímás ugyan nem kapott hivatalos felhatalmazást, de lelkiismereti kötelességének érezte, hogy a világban szétszóródott magyarokat hitükben és magyarságukban erősítse. Egy meghívást sem utasítva vissza, felkereste a magyarokat Nyugat Európában, Kanadában, az USA-ban, Dél-Amerikában, Dél-Afrikában, Ausztráliában és Új-Zélandon is.

1973. december 18-án a pápa az esztergomi érseki széket megüresedettnek nyilvánította. (Ennek története és dokumentumai ma még nem kutathatók. Többen feltételezik, hogy diplomáciai meggondolásból, a magyar állam és egyház viszonya, és a még börtönben lévő egyházi személyek további sorsa döntő lehetett.)

Mindszenty tudomásul vette a szentatya döntését, és levelének kézhezvétele után többé se az érseki, se a prímási címet nem használta. Tovább járta a világot, és dolgozott emlékiratain. „Azért tanúskodom, - írta - hogy a világ tudomásul vegye, mit cselekszik a bolsevista rendszer az alája rendelt emberi életekkel és sorsokkal.” Emlékiratait ezzel a vallomással fejezte be: „A számkivetésben sem érzek keserűséget. A hit állandó öröme indít arra, hogy dolgozzam a lelkekért a menekült magyarság körében” 1974 június 14-én, Los Angelesben, halála előtt tizenegy hónappal, elmondott szentbeszédében életútjára visszatekintve a következőket mondta: „Ha még egyszer kellene kezdenem az életet, úgy kezdeném, ahogy kezdettem. És ha teljes nyíltsággal látnám azt, hogy mi lesz a következménye, hát akkor is ugyanazt tenném, amit tettem.”

Az 1975. áprilisi venezuelai és kolumbiai missziós körútról való visszatérése után kórházba kellett szállítani.

1975. május 6-án délután 2 óra 15 perckor nagy és nemes lelkét visszaadta Teremtőjének. Végakarata temetésére vonatkozóan így szólt: Idegenben Mariazellben temessék el, majd "Amikor Mária és Szent István országa felett lenyugszik a moszkvai hitetlenség csillaga, holttestemet vigyék az esztergomi bazilika kriptájába”

1990. május 18-án a magyar Legfelső Bíróság kinyilvánította, hogy Mindszenty József ártatlan, de a rehabilitáció jogi eljárása csak idén márciusban fejeződött be. Holttestét 1991. május 4-én ünnepélyesen hazahozták és újratemették az esztergomi bazilika kriptájába. Az orosz haderő kivonulása ekkorra már megkezdődött, de még nem fejeződött be. A mártír sorsú bíboros boldoggá avatási eljárása jelenleg folyamatban van a Vatikánban.

hwww.katolikus.hu/mindszenty.html, Mindszenty Társaság honlapja, Múlt-kor történelmi portál

Bakosné

Koltay Gábor Mindszenty József életéről szóló, A fehér vértanú című filmet az interneten is megtalálhatjuk. Nagyon érdemes megnézni.

Az Ábrahámhegyi Murci Fesztiválon jártam

2012. október 6-án, a Polgármester Úr szüleinek invitálására részt vettem az Ábrahámhegyi Szüreten, illetve Murci fesztiválon. Nagy öröm volt számomra, mivel rendkívül sikeres rendezvény volt.

A stand előtt rengeteg szereplő, sok-sok felvonuló. Csodálatosan és ötletesen feldíszített járművek készülődtek a felvonulásra. Nagy meglepetés volt számomra, hogy a strandon Mohos Úr jóvoltából házi pálinkát, pogácsát és sört kaptunk, valamint a felvonulás indulása előtt a gyülekezésnél fiatal hölgyek kínáltak bennünket jobbnál jobb borokkal.

A Jó Lacibetyár közreműködésével összeállt a felvonulási sorrend, én a turista vonaton foglaltam helyet.

A történelmi zászlók, a Polgármester Úr, a Szombathelyi Fúvózenekar és mazzorett csapat vezette a menetet. Vas megyei lakosként ez külön örömet okozott számomra.

A menet útvonalán, több helyen megkínáltak bennünket borral, murcival, szendviccsel és süteménnyel. Az emberek nagyon barátságosak, szívélyesek voltak. Jól eső érzés volt az a sok-sok szeretet, amivel elhalmoztak bennünket.

Az Iskola utcában a Kiss Család, és Szabó Család jóvoltából, szinte lakodalomba érkezünk. Minden volt, ami szem-szájnak ingere, valamint szeretet, barátság, vidámság.

A futballpályán egy rövid műsort nézhettünk meg, és kóstolhattuk a Varga Pincészet fantasztikus borait.

A templom előtt Plébános Úr megáldotta, megszentelte az idei murcit. Innen érkezünk meg újra a strandra, ahol Polgármester Úr köszöntőjét hallgattuk meg, majd estig folytatódott a program csodálatos műsorral. A vetkőző apácák, énekesek, táncosok produkciója közben elfogyasztottunk egy tálsültölkörköltet is.

Jó volt ezen a napon Ábraháminak lenni, akkor is, ha én egy Erdős utcai nyaraló tulajdonosaként „csak” 36 éve járok rendszeresen Ábrahámhegyre. Annyi szeretetet, barátságot, vidámságot kaptunk, amit nem lehet elfelejteni. Ebben a rohanó világban több ilyen szívet melengető rendezvényre lenne szükség.

Ezúton köszönetemet fejezem ki Polgármester Úrnak és Ábrahámhegy Község Önkormányzati Képviselő Testületének, az Ábrahámhegyi lakosoknak, mindenkinek, aki bármely módon segítette a fesztivál sikerét. Nagyon kellemes élménnyel, felejthetetlen emlékekkel térhettem otthonomba.

Perenye, 2012. október 10.

Köszönettel: Nika László

Október 21.

Kirándulás a kolostorromhoz

Az előző évekhez hasonlóan ismét kirándultunk a kolostorromhoz. A foci pályán a megszokottnál jóval többen gyűltünk össze, s indultunk a ködös, párás időben az erdő felé.

A dombtetőn pihenőt tartottunk, Farkas Balázs és Szabados Tibi látott vendégül bennünket. Jól esett a harapnivaló, a meleg pogácsa és a finom itóka. Mire a kolostorromhoz érkezünk felszállt a köd, kisütött a napigazi, kellemes kiránduló idő lett.

A gyerekek szalonnát sütöttek, a bográcsokban tea ill. forralt bor illatozott. Pintér Domi és Torma Ági sütötték a hurkát, kolbászt.

Kellemes beszélgetések, jóízű nevetés és Erzsike fejtörő totója tették még kellemesebbé ezt a napot.

Köszönjük mindenkinek, aki hozzájárult e szép őszi nap sikeréhez.

a „Jégmadár” Nyugdíjas Klub tagjai

Nárai 2012. szeptember 29-30.

A „Jégmadár” Nyugdíjas Klub aktív tagjai meghívást kaptak az „Örökzöld” Nyugdíjas Klub tagjaitól Náraiba, a 2. Szüreti Felvonulásra.

Szeptember 28-án valamennyien a sütemények, pogácsák és egyéb nyalánságok elkészítésével foglalatostkodtak, - hisz üres kézzel nem mehet az ember vendégségbe. Polgármester Úrtól palackozott borokat kaptunk, amiket szép őszi dekorációval kosárba csomagoltunk. A nárai nyugdíjasoknak nagyon tetszett a mi jégmadaras nyakba akasztható medálunk, ezért úgy határoztunk, hogy ilyet viszünk ajándékba.

A Nárai község címerével díszített kerámia medálokat a Vastag házaspár készítette.

Szombat reggel aztán elindult a kis csapat. A buszon a „torok-fertőtlenítés” után következett a hangolás, amely olyannyira lerövidítette az utazást, hogy szinte észre sem vettük s máris Náraiban voltunk.

A falu főutcáján hamar megpillantottuk a Kultúrház szépen felújított épületét, melynek bejáratánál testvér- nyugdíjasaink már vártak bennünket. Amikor leszálltunk a buszról és közelebb értünk, hangos énekszóval köszöntöttek bennünket: „Balaton közepe náddal van kerítve...” Szívmelengető volt ez a szeretet teljes fogadtatás. A dalolásba mi is bekapcsolódtunk és ezzel kezdetét vette a közös program: egy vidám, hangulatos hétvége.

A nótázás után örömmel üdvözlöttük egymást és a kultúrházban egy kis nárai nedűvel ismét „torokfertőtlenítés” következett. A Nárai Nyugdíjas klub vezetője, Nádas Nikoletta köszöntött bennünket, majd az ábrahámiaiak nevében megköszöntem a meghívást és a kedves fogadtatást.

Ezután elfoglaltuk szállásainkat, lepakoltunk, majd egy kellemes hangulatú kisvendéglőben ebédeltünk. Két nárai fiatalember, Takács Péter és Góber Tamás nagyon finom babgulyást főztek nekünk, ezúton is köszönjük nekik!

Ebéd után magunkra öltöttük a „ténssasszonyos” ruháinkat, a fiúk is legényesen kicsípték magukat, majd elindult a szüreti felvonulás. A feldíszített traktorokon, pótkocsikon ültek a felvonulók, a menet az egész falut bejárta. Ez kb. 3 és fél órát vett igénybe. Ez idő alatt nótáztunk, sokat nevettünk és nagyon finom vörösbort iszogattunk. Gyönyörködtünk a sok-sok újonnan épült családi házban, a takaros portákban és a szép kis kertekben.

Az esti fellépés szenzációra sikerült, fantasztikus volt a nárai közönség ez pedig még jobban inspirált bennünket.

Beleadtunk mindent, szívünket - lelkünket. Ilcsi Mama az „Egy arisz-tokrata kisasszony monológja” című produkciójával aratott óriási sikert. Hatalmas nevetés tört ki a hallgatóság soraiban, amikor Mama Nárai polgármesterére, Németh Tamás Úrra mutatott: „Ön igen, Ön pályázhat, Önnek megengedem! Látja, azok a szép szemei nagyon tetszenek nekem!...”

Kórusunk hangja betöltötte a nárai kultúrházat, a közönség egyszerre tapsolt és velünk együtt énekelt. Végül táncunkkal kápráztattuk el a közönséget. A vastaps után a Nárai „Örökzöld” Nyugdíjas Klub tagjaival közösen is énekeltünk egyet,

majd átadtuk ajándékainkat a nyugdíjasoknak, a nyugdíjas klub vezetőjének, és a Polgármester Úrnak.

Szerintem ezen az estén sikerült örömet szereznünk nekik.

Vacsorára pincepörköltet főzött nekünk a két nárai fiú, utána sütit ettünk és finom vaskeresztesi vörösbort ittunk.

Az esti bál-ban a mi nyugdíjasaink úgy táncoltak, mintha visszaforgatták volna az idő kerekét húsz-harminc-negyven évvel. Hatalmas buli volt, szerintem mindenki megfiatalodott egy kicsit.

Másnap (vagy aznap!?) kissé gyűröten, kissé kialvatlanul, de jókedvűen hörpintettük fel a reggeli pálinkáinkat.

Vendéglátóink figyelme mindenre kiterjedt, mindent megtettek, hogy a lehető legjobban érezzük magunkat. A reggeli terülszertalkámon minden volt, mi szem-szájnak ingere: a fiúk-Peti és Tomi- ismét remekeltek: lecsót főztek nekünk. De került az asztalra padlizsánkrém, fasírt, körözött és lekvár is. A történetnek itt még mindig nincs vége...

A nárai nyugdíjas klub szorgalmas borosgazdája, Tóni és felesége Marika meghívtak minket a vaskeresztesi hegyre, ahol szőlőbirtokuk és pincéjük található. A negyedórás buszozás során Tóni felcsapott idegenvezetőnek: bemutatta a környéket és sok érdekes dolgot mesélt nekünk.

A hegyen pogácsák, sütemények kerültek ismét az asztalra és a vaskeresztesi otelló iszogatója közben olyan nótázásba kezdünk, hogy határon innen és határon túl, közel s távol mindenki hallotta. Az asztaltól nagyon nehezen álltunk fel, mert olyan jól éreztük magunkat. Végül mégiscsak eljött a búcsúzás ideje, megígértük egymásnak, hogy tartjuk a kapcsolatot és jövőre ismét találkozunk.

A nárai „Örökzöldek” kedvességükkel, vendégszeretetükkel belopták magukat a szívünkbe. Köszönjük Nárai község Polgármesterének, Németh Tamásnak; a nyugdíjasok vezetőjének Nádas Nikolettának valamint a nyugdíjas klub tagjainak, hogy felejthetetlen élményben volt részünk, s szép emlékeket hoztunk magunkkal haza, Ábrahámhegyre.

Szabóné Berki Szilvia

Öröm volt látni azt a felhőtlen boldogságot, vidámságot, szeretetet, ami tükröződött ebből a kis nyugdíjas csoportból. Az egész ottlétünk alatt, ahogy fogadtak minket, kiszolgáltak bennünket, csak csodálni tudtuk.

Két napot töltöttünk el ebben a gyöngyszemnek mondható „kis” faluban /1200 fős létszámú/ így egy kis ízelítőt kaptunk a község ill. a lakosság életéből is. Látszik a község fejlődése, az utcák, parkok rendezettsége, a gyönyörű kovácsoltvas kandeláberek a térköves főútcán. Szívesen világítanék én is egygel az udvaromon. Az élvezetes traktoros felvonulásunk során, a szebbnél szebb házak, udvarok látán, azt hittük, hogy a szomszédos Ausztriában vagyunk.

A vasárnapra szervezett pincészer Tóth Antal-a mi szállásadónk-pincéjénél, a kirándulásunk csúcs pontja volt, felejthetetlen élményt nyújtott. A hegy tetejéről megcsodálhattuk az elénk táruló festői tájat, és a hegy lábánál elterülő osztrák hatalmas szőlő táblákat a kúriákkal. Majd a sok finom kékfrankos hatására igen csak jó kedvünk kerekedett. Alig akarunk haza jönni.

Köszönjük, hogy ilyen nagyszerű emberekkel hozott össze minket a sors, reméljük, hogy még sokáig fog tartani ez a „testvér”-kapcsolat.

Kandikóné /Baba/

A nárai szüreti felvonuláson nagyon jól éreztük magunkat. Vendéglátóink mindent megtettek, hogy emlékezetes maradjon számunkra e két nap.

A vasárnapi „pince- kirándulást” is bizonyára sokáig emlegetjük majd.

Volt nóta, kacagás, vidámság..., ám időnk lejárt, a busz meg bejárt- mennünk kellett.

Köszönjük nektek Náraiak!

Reméljük, hogy a kapcsolattartás meglesz és jövőre újra találkozunk!

Berki Józsefné

A „Jégmadár” Nyugdíjas Klub Zánkán 2012. október 4.

Kedves meghívást kaptunk a zánkai faluház művelődés-szervezőitől, Böhm Tamástól és Kocsis Szilviától. A meghívás október 4-re, az idősek napja alkalmából tartott rendezvényre szólt.

Örömmel tettünk eleget e felkérésnek.

A vendégszereplést, Berki Józsefné, Ilonka kezdte „férjkereső” monológjával, mellyel sikerült mosolyt csalni a zánkai nyugdíjasok arcára. Ezután következtek a táncos lábú „fiatalasszonyok”, akik nagyon izgultak a fellépés előtt.

A színpadon a lépés nem mindig úgy jött ki, ahogy szeretnénk volna, de számít ez? Fő a lelkesedés és a jókedv!

A fellépést követően vendéglátóink gyönyörű virágcsokorral kedveskedtek nekünk, majd rétesrel, borral, pezsgővel kínáltak bennünket.

A szereplés után sokan jöttek oda hozzánk gratulálni, többek között a zánkai „Őszirózsa” Nyugdíjas Klub vezetője, Dél János Úr. Sok régi kedves ismerőssel találkoztunk, beszélgettünk és jól éreztük magunkat.

Köszönjük ezúton is a kedves invitálást, a vendéglátást, reméljük, hogy a kialakult jó kapcsolat a zánkaiakkal továbbra is megmarad. Köszönjük, hogy nyugdíjasaink utazásához az ábrahádi kisbuszt igénybe vehettük.

Szabóné Berki Szilvia

Október elseje 1991 óta az idősek világnapja.

A Föld mintegy hatszázmillió lakosáról emlékezünk meg ilyenkor, akik a legkülönbözőbb életutakon, gyönyörű élményeken és keserű tapasztalatokon át jutottak el idáig. Ábrahámhegyen céljaink megvalósítása elképzelhetetlen lenne az idősebbek tapasztalata, véleménye, bölcsessége, tevékeny segítsége nélkül.

Engedjék meg, hogy ebből az alkalomból is megköszönjem támogatásukat, segítségüket, a sok jó szót, javaslatot, munkát, mindazt, amit településünk, közösségünk érdekében tettek és tesznek a mai napig.

Az Idősek Világnapja alkalmából tisztelettel kívánom mindannyiuknak, hogy jó egészségben, a család és a közösség nyújtotta örömeikben töltsék éveiket!

Vella Zsolt polgármester

Kirándulásunk a Bakonyban

Október 20-án, szombaton indultunk már kora reggel Herendre, ahol a Herendi Porcelánmanufaktúra kiállítását, a porcelánba zárt varázslatot csodálhattuk meg.

Felfedve titkaikat, bepillantást nyerhettünk a készülő Hungaricum készítésének rejtelseibe és megcsodálhattunk egy speciális válogatást a szépséges herendi porcelánokból. Szépség, elegancia és a minőség szimbólumai voltak. Nem csupán készítésükkel, mely a nyers porcelánmassza első érintésétől a mókusszór ecset utolsó ecsetsimításáig kézzel történik, hanem a 200 év tapasztalata, tudása, annak tisztelete elismerést vív ki és különleges értéket hordoz.

Filmvásznon követhettük végig a mítosszá vált Herendi porcelán világhódító útját. A mini manufaktúrában testet öltött a látottak és hallottak. Láthattuk miképp lesz a kemény masszából könnyű, törekeny porcelán, miképp formálják, korongozzák és festik fürge ujjak az életre kelt anyagot. Rózsát készíteni akár a gyurmából, megtanítottak bennünket. Nagy tudású kísérőnknek köszönhetően igen sok tájékoztatást kaptunk.

A Múzeumban a legféltettebb, leghíresebb régiségekkel a történelmi múltba kalauzoltak bennünket.

A mai kor remekműveit a Márkabolt reprezentálta.

A Kávéházban Herendi Porceláncsészében szolgálták fel a kávé.

Gyönyörű napfényes déli óráinkat a Zirci Arborétumban töltöttük. Körsétánkon megcsodáltuk hazánk legmagasabban fekvő élőfa gyűjteményét.

Zirc volt a kitérő, következő állomásunk. A Zirci Apátsági Templomban idegenvezető ismertette az Apátság történetét, a középkori emlékekről, a barokk apátsági templomépületről, belső berendezéséről, díszítéséről, mennyezetfreskóiról, szobraitól.

A felújított templom minden szépsége: a főoltár, az apáti szék, a szószék, a hat mellékoltár és a boltozat freskói újra eredeti világos és aranyban pompázó ismét.

A Reguly Antal Műemlékkönyvtár és Múzeum valamint a Bakonyi Természettudományi Múzeum megtekintése után Bakonybélben, a PANNON CSILLAGDA „úrturizmus mindenkinek” volt javából! A Magas-bakonyi Tájvédelmi Körzetben rendkívül kedvező fény-, szennyezettség- eredmények alapozták meg a Nemzetközi Csillagos égbolt Park kialakítását, valamint a Komplex csillagászati élménycentrum megvalósítását Bakonybélben.

A látogatóközpont főbb elemei:

1. A digitális planetárium. Döntött háttámlás mozi székekben ülve, Surround hangrendszerrel, a NASA által készített szinkronizált majd félórás filmmel repítettek el minket kozmikus utazásunkra. Ez az első és egyetlen Közép-Európában! Legnagyobb újdonsága, hogy speciálisan kupolafelületre képes vetíteni ismeretterjesztő filmeket, döbbenetes minőségben, csodálatos hanganyag kíséretében.

2. A Csillagászati távcsőpark Naptávcsöve óriási élményt nyújtott.

3. A Csillagász történelmi és űrkutatói Kiállítást hat emeleten keresztül, kiváló idegenvezetővel élvezhettük.

Köszönet illeti Vella Zsolt polgármester urat, hogy az önkormányzat buszát rendelkezésünkre bocsájtotta, illetve NABE csoportunk vezetőjét Illésné Rác Andreát az ötletekért, szervezésért és munkájáért az igen kellemes, baráti és nagyon tartalmas kirándulásért.

Dr. Szilágyi Jánosné

Fotó és képzőművészeti kiállítások Dobruskából

Az közelmúltban Csehországi testvértelepülésünk Dobruska képviselői három szép és értékes kiállítással is megörvendeztették az Ábrahámhegyi művészet kedvelő közönséget.

Először a dobruskai Jany Peichlové csipkekészítő és Pavla Štěpána fotóművész együttes kiállításának megnyitója volt augusztus 24-én. A gyönyörű csipkerátétekkel kiegészített fotók egyedi és különleges kiállítását láthattuk az Ábrahámhegyi Kulturális Centrumban.

Ezután az október 5-én, megnyitott, csipkekészítés, fotóművészet és üvegtárgy készítés együttes kiállításában gyönyörködhettünk a Bernáth Aurél Galériában.

November 9-én, pedig, a Márton napi újbor kóstoló előtt Joska Dyntax üvegműves szép üvegmunkáival örvendeztették meg Ábrahámhegy érdeklődő közönségét.

70 éves a Pénzügyőr Zenekar

A Pénzügyőr Zenekar országosan ismert és kedvelt hivatásos fúvószenekar, amely 1942-ben alakult állandó együttséggé és hódította meg a zenerajongók szívét.

Már az 1890-es években dalárdák, kisebb-nagyobb hangszeres együttesek alakultak lelkes pénzügyőrökből, akik alkalmi műsorokkal szórakoztatták közönségüket. 1942-ben, a Pénzügyőrség megalakulásának 75 éves évfordulóján a Pénzügyminisztérium elrendelte egy "Országos Pénzügyőrségi Fúvószenekar" felállítását a jubileumi ünnepek méltó megünneplésére. Az együttes egyenruha viselésével és színvonalas hangversenyeivel népszerűsítette a testületet.

2011. január 1-jén a Vám- és Pénzügyőrség és az APEH összevonásával létrejött a Nemzeti Adó- és Vámhivatal.

Azóta az együttes, ezen szervezeten belül, de a régi elnevezésének megfelelően Pénzügyőr Zenekar néven működik tovább a NAV Képzési, Egészségügyi és Kulturális Intézetnek szervezeti egységként.

A 33 fős zenekar szakmai vezetője, az Ábrahámhegyen is ismert és elismert Kapi-Horváth Ferenc pénzügyőr ezredes, vezető karmester, helyettese Nyers Alex pénzügyőr őrnagy, karmester.

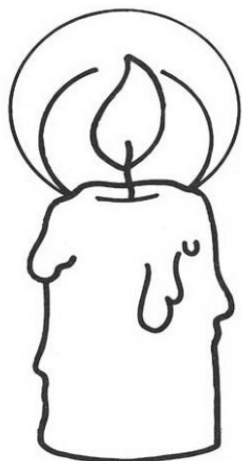
A zenekar több műfajban is otthonosan mozog a klasszikus fúvószenétől a modern tánczenéig.

Szerepléseik során **Az elmúlt 70 év során számos belföldi és nemzetközi felkérésnek tettek eleget, és arattak sikereket, csakúgy mint a Kapi-Horváth Ferenc vezette Artissimo Zenekar az emlékezetes Liszt, és Kodály évfordulók alkalmával Ábrahámhegyen.**

A jubileumot koncertsorozattal ünnepli a zenekar, melynek gálakoncertje november 12-én volt a Művészetek Palotájában, decemberben pedig a Szent István Bazilikában adnak karácsonyi ünnepi hangversenyt.

A képen Kapi Horváth Ferenc karnagyúr és barátai, dr. Zalatnay Ottó és Varannai Gyula bácsi, a zenekar zártkörű születésnap koncertjén, a Pénzügyőr Zenekar kamarazenei hangversenyeinek állandó helyszínétől szolgáló, a Balaton Északi vasútvonalának megépítésben nagy szerepet játszó néhai Schiffer Miksa villában, az adózástörténeti múzeumban.

„Gyere ki a síromhoz, fiam!”

Benedek Elek végrendeletét e szavakkal zárta:

„Én nem félek, hogy kifogyok a szeretetből, fiam. Ha egyéb nem, ez eltart a sírig. Ha egyebet nem kaphatsz, ezt tőlem halálom után is megkapod. Ha majdan üresnek érzed a szívedet, gyere ki a síromhoz, meglásd, megtelik szeretettel. S ha majd bánatnak az emberek, csalódnod fogsz, gyere ki a temetőbe és megvigasztalódsz. Gyere ki a síromhoz, fiam!”

Mindenszentek és Halottak Napján elveszített szeretteinkre emlékeztünk, hogy e két csendes, gyertyafényes estén, lélekben újra itt legyenek velünk.

Hat évtizednyi gondoskodás

A Révfülöp és Térsége Napköziotthonos Óvoda fennállásának 60. évfordulója alkalmából kiállítást rendezett október 18-án a Községi Házban, Révfülöpön.

Vókóné Bognár Ibolya óvodavezető köszöntötte a szép számú érdeklődőt a nyitóünnepségen, melynek kezdetén főhajtással emlékeztek az elmúlt hat évtized azon dolgozóiról, akik már nem lehetnek jelen.

„Egy élet a kezdedben. Ha a gyerekek kritizálva élnek, megtanulnak megbélyegezettnek lenni. Ha a gyerekek ellenségeskedésben élnek, megtanulnak veszedkedni. Ha a gyerekek kicsúfolva élnek, megtanulnak szégyenlősnek lenni. Ha a gyerekek megszegyenyítve élnek, megtanulják bűnösnek érezni magukat. Ha a gyerekek toleráns légkörben élnek, megtanulnak türelmesnek lenni. Ha a gyerekek bátorítva élnek, megtanulnak bízni. Ha a gyerekek dicsérve élnek, megtanulják megbecsülve érezni magukat. Ha a gyerekek méltányosságban élnek, megtanulják az igazságosságot. Ha a gyerekek biztonságban érzik magukat, megtanulnak hittel élni. Ha a gyerekek megerősítve élnek, megtanulják magukat szeretni.

Ha a gyerekek elfogad-a és barátságban élnek, megtanulják megtalálni a szeretetet a világban!!!” idézte Vókóné Bognár Ibolya Dorothy Law Holte-t beszédének kezdetén.

Az intézmény történetét ismertetve elmondta, hogy az óvodát 1952-ben alapították, mivel a gyermekek napközbeni felügyelete nehézséget okozott akkoriban is a szülőknek. Nagy Károly iskolaigazgató segítségével- szükségmegoldásként- az egyik osztályteremben kaptak helyet, azután költöztek az államosított Spigl Villába, ahol jelenleg is működnek.

Az egycsoportos intézmény első óvónője és vezetője Czuczor Gergelyné volt 1952- 1967-ig. A szűkös lehetőségek ellenére megpróbáltak barátságos körülményeket teremteni, a lelkes szülők pedig sokat segítettek a környezet csinosításában, a játékkészítésben, az udvari játékeszközök létesítésében.

A gyermeklétszám örvendetes emelkedése lehetővé tette, hogy 1974-től két csoport induljon, vezetővé Szabó Sándorné, Erzsébet óvó nénit választották meg, aki 2004-ig, nyugállományba vonulásáig irányította nagy odafigyeléssel, gyermekszeretettel az intézményt.

A történetet innét Szabó Sándorné Nyugalmozott óvodavezető mesélte tovább, kiemelve, hogy a féltve őrzött csemeték életében ez volt az első intézmény, itt találkozhattak először a társadalmi gondoskodással. Előfordult a hetvenes- nyolcvanas években, hogy az ötven férőhelyre 68 gyermeket vettünk fel.

A szerény körülmények közepette nagy segítséget jelentettek a munkahelyi közösségek, főként a Kővágóörsi TSZ, az ásványbánya és a vasút dolgozói jeleskedtek, de a KISZ-esek is kivették részüket a munkából.

Az iskolával napi kapcsolatban voltak, hiszen 1990-ig az általános iskola vezetése alá tartozott az óvoda intézménye, majd az önkormányzat megalakulásával a Képviselő testület vált a fenntartóvá. A gyermekek folyamatos fejlődése miatt fontos volt a jó kapcsolat, egymás munkájának megismerése és ezt a célt jól szolgálták közös rendezvényeink.

Gyermekeket nevelni csak nyugodt, kiegyensúlyozott légkörben lehet és szabad- ez volt a mi hitvallásunk.

Az óvodának van egy sajátos légköre, aki oda dolgozóként belép, egy életen át magán érzi, érezhette a csillogó gyermektekintetet, a gyermekmosoly varázsát. Az épület nem óvoda céljára épült, a nagyközség mindenkori vezetésének odafigyelése, a gyermekekért érzett felelőssége tette a célra alkalmassá.

Hosszú utat tettünk meg, amíg elértünk a vaskályhától a gázfűtésig, a lavortól az automata csapokig, de feladat van még bőven, hogy egyre jobb szintű ellátást nyújthassunk gyermekeinknek.

A teljesség kedvéért szólnom kell a szülők áldozatos munkájáról,- mondta befejezésül Szabó Sándorné- akik a hosszú évtizedek alatt mindig mellettünk voltak, segítettek bennünket. Azt kívánom, hogy soha ne hűljenek ki az óvoda falai attól a meleg szeretettől, amit a gyermekektől, a szülőktől és egymástól kapunk, kapunk. Legyen a fenntartó továbbra is jó gazdája az intézménynek és a gyermeklétszám soha ne kerüljön ötven alá. Sajnos az egyre csökkenő gyermeklétszám községünket sem kímélte,- vette vissza a szót Vókóné Bognár Ibolya- ezért 2007-től óvodánk ismét egy csoporttal működött. A 60 éves évfordulóra viszont, a jelenlegi nevelési évben újra két gyermekcsoport veszi igénybe az ellátást.

Óvodánkban inger- gazdag, meghitt környezetben ésszerű szabályok biztosítják a gyermekek számára a kreatív önkifejezést, a szabad játék és tapasztalaton alapuló megismerő tevékenység feltételeit.

A játékot tekintjük a leghatékonyabb eszköznek, a gyermek testi, lelki, értelmi fejlődésének elősegítésében. Arra törekszünk, hogy a gyermekek szeretetben, biztonságban, a múlt értékeit, hagyományait megtartva, a kor igényeinek ésszerűen megfelelően váljanak szüleik és a társadalom aktív, egészséges, becsületes tagjává. Törekvéseinket segítik a kedves szülők, nagyszülők, most már a civil szervezetek, támogatásukat a mosolygó gyermekek nevében ezúton is megköszönjük. Azért dolgozunk és azt szeretnénk munkánkkal elérni, hogy az utánunk következő generációk a következő hatvanadik évfordulón olyan megbecsüléssel, tisztelettel és elismeréssel szóljanak a mi munkánkról, ahogy ezt mi is folyamatosan tettük és tesszük.

Ezután a nagycsoportos óvodások Sík Dóra gondnokművész közreműködésével műsorral kedveskedtek a vendégeknek, majd ezután megtekintettük a rengeteg kedves emléket felidéző kiállítást.

MENJÜNK MI IS BETLEHEMBE!

**„Mert jóllehet csak istállót talál,
ki lépre megy a csillagot követve,
mindig lesz „Gáspár, Menyhárt s Boldizsár”,
ki újra csak elindul Betlehembe.”**

A pásztorok az angyal szavára, a napkeleti bölcsek az üdvözítő érkezését jelző csillag nyomában indultak el Betlehembe, hogy hódoljanak, ajándékokat vigyenek a kis Jézusnak. Képzletben egyszerre a földön járva, és feltekintve az égre, most mi is zarándokoljunk el a kereszténység áldott városába.

Betlehem a Palesztin Ciszjordánia déli részén, Jeruzsálemtől mintegy 10 km-re található. Lakossága ma meghaladja a kétszázézetet. Többségük moszlim és más vallású, a keresztények lélekszáma 5 és 20 százalék közé tehető. Neve a héber Beit Lehem alapján a kenyér házát, az arab Beit Lahm szerint a hús házát jelenti. A Szentírás először akkor említi a települést, amikor Jákob felesége Ráhel, az Efrátába vezető úton Benjámin fia születésekor belehal a szülésbe, és itt a közelben temetik el.

Jákob emlékkövet állított sírja fölé, ma egy kupolás épület jelzi a helyet. Zsidók és muzulmánok egyaránt tisztelik Ráhel sírját.

Ráhel sírja

Betlehemben született Isai fia Dávid, aki a környező dombokon legeltette atyja nyájait, itt írta szép zsoltárait, és innen hívta el az Úr, hogy népének pásztora, legnagyobb királya legyen. Később pedig itt született meg Isten fia Jézus.

Jézus születésének helyszínére felé közeledve láthatjuk a pásztorok mezejét, ahol egykor az angyal hírül adta a Megváltó születését, a Születés Templomát, háttérben a júdeai sivataggal, és Jordánia Moáb hegyeit, ahol a hagyomány szerint Mózes eltemették.

A Születés Templomának bejárata

József és Mária Názáretben éltek. Ott jelent meg Máriának az angyal, hogy tudassa, ő fogja megszülni Isten fiát, Jézust. (Ezen a helyen Názáretben ma szintén templom áll, az Angyali Üdvözlés temploma.)

Amikor Augustus császár úgy rendelkezett, hogy végezzenek összeírást az országban, mindenkinek szülővárosába kellett utaznia. „József is elment Máriával Názáretből a Júdeai, Dávid városába, melyet Betlehemnek hívnak, mivel Dávid házának és családjának volt a tagja” (Lukács 2:14).

Mai mérték szerint, mintegy 150 km-es, hosszú és fáradságos út végén érkeztek meg, és a Biblia tudósítása szerint szállást már nem találtak a városban.

Akkoriban az istállók sziklába vájt barlangokban kaptak helyet, és a házak, ezek fölé épültek. József és a várandós Mária egy ilyen barlangistállóban húzták meg magukat. Itt született meg Jézus, és Mária az állatok jászlába fektette gyermekét.

Már a kora-keresztények is elzarándokoltak Jézus születési helyére, ezért Hadrianus császár a kereszténység terjedésének megakadályozására Adonisz-szentélyt építtetett a barlang fölé. Ezzel pontosan megjelölte a helyet, amelyet az első században a Megváltó születési helyének tartottak. Később a sziklabarlang fölé Szt. Ilona, Konstantin császár édesanyja építtetett bizánci stílusú templomot, majd Makariosz püspök 326-ban kezdte meg és 333-ban fejezte be a Születés Templomának építését. Ezt ugyan 529-ben a szamaritánusok földúlták, de Justinianus császár rendbe hozatta. A perzsa inváziót 614-ben csodával határos módon vészeltte át. A perzsák a bölcseket ábrázoló mozaikokon saját őseiket vélték felfedezni, ezért a templomot megkímélték, 1009-ben azonban Hakim kalifa ismét leromboltatta. Volt idő, amikor tetőzete teljesen megromlásra jutott, ezért a freskók és mozaikok többsége tönkrement. Ezekből ma csupán három látható, rendkívül rossz állapotban. Ennek ellenére a Betlehemi Születés Temploma a világ legrégebbi működő temploma.

Az Ősi templom köré az örmény keresztények, a görög katolikusok és a Ferencesek is felépítették kolostoraikat, így valóságos erőd emelkedik az egykor Jézus jászlát rejtő barlang fölé. A bejárat előtt volt az átrium, innen három nagy ajtó vezetett be a templom előcsarnokába. Később a két szélső ajtó befalazták, s a középsőn is csak egy alacsony nyílást hagytak. A hozzá fűzött, lelki magyarázat szerint, Isten Fia megalázta magát, amikor emberré lett, ezért aki belép az ő házába az is hajtsa meg a fejét. Racionálisabb magyarázata, hogy harcosok lóháton ne juthassanak be a templomba. Ma is csak ezen az alacsony ajtón, meghajolva lehet belépni.

Belépve az előcsarnokba jutunk, majd innen az 54 m hosszú, és 26 m széles bazilikába. Ezt négy oszlopsor, öt hajóra osztja. Az oszlopsor tetején fagerendázat húzódik, a főhajó végén pedig bizánci stílusban épített, gazdagon aranyozott, színpompás ikonosztáz áll.

A Születés Temploma főhajója a padlózatán csapóajtóval védett eredeti mozaikokkal

A kórus két oldaláról egy-egy lépcső vezet le a mészkősziklába vájt születési barlangba, amely majdnem téglalap alakú, 12 m hosszú és 3 m széles. Padlóját és falait márványlapok fedik, a sötét barlangot 53 lámpa világítja meg. Három lépcsővel lejjebb, a falba vájva találjuk az egykori jászolhelyet.

A Születés Templomának első, ezüstlemezzel fedett fa jászlát a XII. században Rómába vitték, (ma a Santa Maria Maggiore-bazilikában található) ezért most ennek a jászolnak csak a másolata látható itt. A jászol melletti oltár a napkeleti bölcsek emlékére készült. Jézus születésének helyét ezüstcsillag jelöli az alábbi felirattal:

„Itt született Jézus Krisztus Szűz Máriától”

A Születés Barlangja mellett több barlang is található, melyeket kápolnává alakítottak át.

Az épületegyüttesen ma három felekezet osztozik. A bazilika főoltára és a kereszthajó déli ága a görög ortodoxoké, az északi ág az örményeké. Itt római katolikusok nem misézhetnek.

A római katolikusoké a jászol, a napkeleti bölcsek oltára, és a születés barlangja melletti kápolnák. Ezért van a karácsonyi éjféli szentmise a bazilikával egybeépült Szent Katalin-templomban. Ez Betlehem plébániatemploma. Ide csak a pap-ság fér be, a hívek a Jászol-téren, nagy képernyőkön követhetik a liturgiát. A templomban van egy rejtett út, amelynek neve Ártatlanok Útja, a kisdedek emlékére, akiket Heródes lemészárolt. Itt található a Bibliát elsőként latinra fordító Szt. Jeromos fülkéje is.

Jézus a szeretet vallását hozta a földre, de még sincs béke a világban. 2002-ben születésének helye is háborús színterré vált. Palesztin harcosok menekültek ide, izraeli katonák vették körül és több mint egy hónapig tartott a blokád.

Képzletbeli zarándokutunk végén mindenki a maga módján kérheti, hogy ahol békességet énekeltek az angyalok, béke legyen a népek között is, és ne csak Betlehembben, és ne csak karácsony szent ünnepén.

MTI, parókia portál, és más úti-beszámolók alapján

Bakosné

Az ókori Betlehem pecsétjét tárták fel Jeruzsálemben

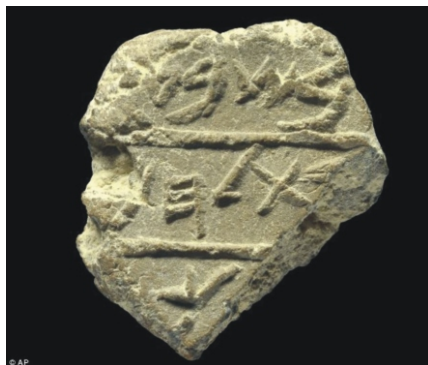
Egy 2700 éves, Betlehem nevét tartalmazó pecsétet tártak fel Jeruzsálemben - jelentette be az Izraeli Régészeti Hatóság.

Eli Sukron ásatásvezető nyilatkozata szerint az égetett agyagból készített 1,5 centiméteres átmérőjű pecsétet nagy valószínűséggel hajórakományok vámolásakor használhatták.

A pecsétnyomón héber nyelven, három sorban a "hetedikben", a "Betlehem" és a "királynak" szavak találhatók.

Vélhetően a Kr. e. 8. vagy 7. században, a király (nem világos egyelőre, hogy melyik) uralma hetedik évében ezüst, bor, vagy búzaszállítmányt szállítottak Betlehemből adóként Júda királyának Jeruzsálembe.

Shukron a Reutersnek elmondta, ez az első alkalom, hogy a Biblián kívüli történeti forrás Betlehemet említi.

Hír: MTI 2012. május 23., szerda 12:47,
Kép: Reuters, www.holylandphotos.org

A világörökség része lett a Betlehemi Születés-temploma

A Születés Temploma és a zarándokút mellett több helyszín is világörökségi címet kapott az UNESCO világörökségi bizottságának 2012. június 24-i ülésén.

A döntést 13 igen, 6 nem és 2 tartózkodás szavazattal hozta meg a szervezet, amelyet a palesztin küldöttség nagy tapsal fogadott. Izraeli részről bírálókat fogalmaztak meg, amelyek politikai indíttatásúnak nevezik a határozatot. Csalódásának adott hangot az Egyesült Államok is.

Az ortodox, a katolikus és az örmény egyházak elismerésüket fejezték ki, s egyben annak a reményüknek adtak hangot, hogy a „szent helyek minden olyan tevékenységtől elzárt szigetek maradnak, amelyek nem kapcsolódnak az istentiszteleti szent helyhez”. A Palesztin Nemzeti Hatóságot 2011-ben vették fel az UNESCO tagjai közé és ez az első olyan történelmi emlékhelye, amelyet az emberiség örökségévé nyilvánítottak.

MTI, Vatikáni Rádió

A Három-királyok ajándéka

A betlehemi történetben a három napkeleti király a gyermek Jézusnak aranyat, tömjént és mirhát ajándékozott. Ezeknek az ajándékoknak lelki magyarázatai is vannak, de emellett a korabeli orvoslás értékes gyógyszereiként is számon tartották őket. Gáspár, Menyhért és Boldizsár, akiket három-királyokként is emlegetnek, Máté evangéliumában "bölcsekként" szerepelnek.

Az arany, amit Gáspár ajándékozott a kis Jézusnak az egyházi magyarázatokban Jézus király voltának szimbóluma. Porrá tört alakban már 5000 évvel ezelőtt is használták mentális, testi és spirituális tisztulás céljából. A kínai orvoslásban is megtalálhatjuk az aranyat tartalmazó életelixírt. Egy 12. századi receptgyűjtemény, már egy teljes fejezetet szentelt az arany gyógyító hatásának. Lepra, lépbetegségek, melankólia, gyomorbántalom és eszméletvesztés esetén ajánlották, sebkiégetés céljára pedig arannyal bevont eszközöket tartotta hasznosnak. A középkorban végtagfájdalmak kezelésére használták, és úgy tartották, megizzasztja a beteget, eltávolítja a káros anyagokat, csökkenti a hányingert, gyógyítja a himlőt és a kanyarót. Az aranypor feloldását javasolták borban, vízben vagy gyümölcslében. Ma már csak a fogászatban használnak aranyat orvosi célra.

Menyhért ajándéka a tömjén volt. Tömjénezést csak a pontifex azaz a „hídverő” főpap végezhetett, így Jézusnak az ember és Isten közötti összekötő szerepére utal. A mai Jemen, Szaúd-Arábia és Etiópia területén honos fás növénynek, a Boswellia, kergét megsérítve, a kicsurgó és megszáradó gyantaszerű nedvet lekaparva használták füstölőként, és gyógyításra. A karavánút, melyen az értékes árut szállították, a mai Ománból Jemenen át vezetett, majd a Vörös-tenger mentén tartott tovább észak felé.

Az út mentén a Boswellia számos fajával találkoztak, így a tömjénből is többféle minőséget árultak a kereskedők. Az ókori Egyiptomban Ré napisten előtt füstölőként volt szerepe. Az ég felé szálló tömjénfüst azt jelképezte, hogy az elhunyt lelke a mennybe emelkedik. A babiloni Nabukodonozor király, adó gyanánt évi 50 ezer kilogrammnyi tömjént szedett be, leigázott népeitől. A tömjént Asszíría, Görögország és Róma templomaiban is használták. A keresztény egyház a Kr. u. 4. században az úrvacsorán kezdte bevezetni, azt jelképezvén, hogy a hívek imái felszállnak az Istenhez, de a templomok tömjénnel való füstölése felbecsülhetetlen értékű volt a járványok idején is.

Hippokratész a Kr.e. 5. században már alkalmazta orvosságként. Hatása gyulladáscsökkentő, sebgyógyító, összehúzó és bőrregeneráló, a megfázás, hörghurut, egyik bevált ellenszere. Füstölve, párologtatva illata lassítja légzést, megnyugtat, ellazít, elősegíti az elmélyült gondolkodást, a meditációt.

Boldizsár, a harmadik napkeleti király ajándéka a mirha volt, a halottak balzsamozó szerének fő alkotója, ami azt szimbolizálja, hogy a földi halál és a pusztulás nem uralkodhat el Jézuson.

A Commiphora fa kergének gyantájából nyerik, a tömjénhez hasonlóan. A rómaiak borshordókat fertőtlenítettek füstjével, vagy a borhoz adták, s így tartósították azt. Már a Kr. előtti 5. században sebek, fekélyek, légúti betegségek gyógyítására alkalmazták. A mirha a híres egyiptomi illatkeveréknek, a kifinek is alkotórésze. A parfüm szó eredete, a latin „per fumum” kifejezés jelentése is 'füst által'. Párologtatva jó légfertőtlenítő, emellett a tömjénhez hasonlóan segíti az elmélkedést, a meditációt, megerősíti az idegeket, kimozdít az egykedvűségből. Ma is előfordul adalékként illatszerekben, gyógyszerekben, nehéz illatú parfümökben. Fertőtlenítő, vérzéscsillapító hatású. A fogínybetegségek gyógyítására is alkalmas, ezért szájvizekhez is adják.

A mirha elkísérte Jézust születésétől a haláláig, mert keresztre feszítése előtt ismét mirhát kapott, ezúttal borban. A mirha-gyantával kevert bort, fájdalomcsillapító hatásúnak tartották. Kivégzések alkalmával jószívú asszonyok az elítéltnak mirhát adtak szenvedéseinek enyhítésére.

Forrás: lexikon.katolikus.hu

A pálos kolostor télen

Csend és nyugalom, ami ilyenkor itt honol,
Fehér bundába öltözött a régi kolostor rom,
A pihenő fiatal és idős fák társaságában
Gyönyörű ő, az ősi építmény télen-nyáron.

Néha reccsen az ág a hó súlya alatt,
S egy riadt madárhang töri meg a csendet,
Jöjj el télen is gyalog, vagy lovas szánon,
Az érintetlen szikrázó fehér havon.

Nézd meg a fák árnyékát a ragyogó napon,
Síelhetsz, szánkózhatsz örömmel, boldogan,
Nosztalgiazz, - gyermek leszel újból,
S töltsd fel magad a tiszta oxigénből.

/Szabó Lászlóné, Györgyi néni/

„Ó fecske, mond, hol töltöd a telet?”

Az 1200-as évek közepéig az embereknek nem tudták, hogy bizonyos madarak hova tűnnek a tél folyamán. Úgy hitték, hogy a Holdra repülnek, vagy a mocsarak mélyére húzódnak a hideg ellen. A legenda szerint egy német papot is foglalkoztatott ez a kérdés, ezért egy papírlapra írt üzenetet rögzített egy fecske lábára: „Ó, fecske, mondd, hol töltöd a telet?”. Tavasszal a fecske visszatért fészkelő helyére, lábán ezzel az üzenettel: „Ázsiában, Petrus házában.” A mai napig lábára rögzített kóddal, gyűrűzéssel is vizsgálják a tudósok a madarak vonulási szokásait

Miután fény derült arra, hogy a fecskék úti célja nem a Hold, felmerült a kérdés, hogy mi alapján tájékozódnak. Sokáig úgy vélték, hogy a Föld mágneses terét használják, ami igaz is, de újabb vizsgálatok bizonyították, hogy ennek minimális hatása van a madarak szervezetére. Valójában a Nap, a Hold és a csillagállások segítségével teszik meg útjukat. Több fajnál is elvégezték azt a kísérletet, hogy mikor tükrök segítségével megváltoztatták a napállást, a madarak módosították útvonalukat.

Madárfajoktól függően, más-más gyorsasággal és magasságban vonulnak az égi csapatok. Legmagasabban, 1.000-2.500 m magasságban a gólyák repülnek, a vadludak repülési magassága 800-1.000 m, a varjaké mindössze 30-100 m. A varjú átlagos repülési sebessége 50 km/h, a pinttyé 52 km/h, a csókáé akár 60 km/h is lehet. A legtöbb költöző madár csapatokba verődve vándorol, de például a kakukk egymagában teszi meg évente a 10.000 kilométert. A repülés-hosszúság bajnoka, az alig 90-120 grammos sarki csér, aki 36.000 kilométert tesz meg téli lakhelyére és vissza. A madarak egyedi megjelölését a dán Hans Mortensen alapozta meg azzal, hogy 1899-ben sorszámozott cinkgyűrűket erősített 165 seregély lábára, majd útjukra engedte őket. A kísérlet sikeres volt, a megjelölt madarokról már a következő évben visszajelzések érkeztek.

Vönöczky-Schenk Jakab zoológus a mai Vajdaság területén, Óverbászton született 1876-ban. Fiatalon matematikát tanult, de érdeklődése középpontjába hamarosan a madártan került.

Hobbiból, a madárvonulásokról fordított német szakcikkeket, és küldte a Herman Ottó által alapított Aquila című tudományos madártani folyóiratba. Herman Ottó felügyelt a fiatalemberre, és a madárszakértőt alkalmazta a Magyar Ornitológiai Intézetben, ahol a madárvonulások tanulmányozásával bízta meg. Magyarországon elsőként alkalmazta kutatásaihoz a madarak gyűrűzését, kezdetben gólyákon, majd a későbbiekben ezt kiterjesztette a nádasok madártelepeire, ahol gémekeket, kárókatonákat, kócsagokat jelölt meg. Az akkori Magyarország számos területén dolgozott, így Erdélyben, a Csallóközben, Bácskában, és az Alföldön is. 1929-ben a Természet-tudományi Társulat ülésén mutatta be a madarak vándorútjáról készített térképét (ez a Művelődési Házban is megtekinthető).

Az Aquilában megjelent számos cikke mellett összeállította a magyarországi madarak faunakatalógusát és az 1910-ig megjelent madártani irodalom jegyzékét.

Az Aquilában megjelent számos cikke mellett összeállította a magyarországi madarak faunakatalógusát és az 1910-ig megjelent madártani irodalom jegyzékét.

Az Aquilában megjelent számos cikke mellett összeállította a magyarországi madarak faunakatalógusát és az 1910-ig megjelent madártani irodalom jegyzékét.

Az 1929-es kiadásban összefoglalta az addigi magyar madár-faunisztikai ismereteket és adatokat.

Eredményei elismerésképpen több külföldi madártani és természetvédelmi társaság választotta tagjai közé.

Életének kései időszakában érdeklődése a madártan kultúrtörténete felé fordult, megírta a magyar solymászat és a sólyomnevek történetét. Idősödve gyenge szíve miatt sokat betegeskedett, többször kórházi ápolásra szorult.

Köszegen hunyt el 1945. február 22-én. Róla nevezték el a Balaton-felvidéki Nemzeti Park Igazgatóság területén lévő Fenék-pusztai kutatóházat és madártani állomást, mely a térségben folyó madártani kutatások bázisa, de bemutatóközpontként is működik.

A technika fejlődésének köszönhetően, mára a gyűrűzés mellett újabb, hatékonyabb módszerek is megjelentek, amelyekkel nyomon követhető a madarak vándorlása.

A radarral figyelt égbolton egyetlen nap alatt akár több százezer madár vonulási útvonala is megfigyelhető.

A nagyobb testű madarakra erősíthető rádióadó jeleinek követésével akár laikusok is figyelemmel kísérhetik a műholdról követett madár útvonalát az Interneten.

Mára az éghajlatváltozás miatt, számos faj megváltoztatta költözési szokásait, egyesek később indulnak útnak, míg mások megállnak a repülő útvonalukon, mert találnak elegendő táplálékot.

A visszaút a teletésről rövidebb ideig tart. Ennek magyarázata a költési ösztön, és hogy a vándormadár otthona az, ahol világra jött. Ezt a gondolatot gyönyörűen fogalmazza meg az 1350-es években íródott Régi Székely Himnusz, a Csíksomlyói Mária-siralom:

„Vándor fecske hazatál,
Édesanyja fészkére száll ...”

ÉRDEKES RÉGI ADÓK

Az adóprojekteknek a mai kor sincs híjával, de csalódnánk, ha azt hinnénk, hogy az e téren való találékonyság a mai kor szülötte.

Pecunia non olet! A pénznek nincsen szaga! Ezt már az ókori Róma kilencedik császára, Titus Flavius Vespasianus is tudta, aki a birodalom kincstárának feltöltésére szigorú takarékosági intézkedéseket vezetett be. Egyrészt csökkentette a kiadásokat, másrészt új bevételi források után nézett. Intézkedéseinek egyike az egész város területén megtalálható utcai WC-k, nyilvános illemhelyek megadóztatása volt. Amikor Titus, a fia egyszer szemére vetette, hogy még a vizelet megadóztatását is kieszelt, az orra alá dugott egy pénzdarabot, s közben azt tudakolta, bántja-e a szaga. Titus tagadó válaszára azt mondta: Pedig látod, ez abból a vizeletből való. Rómában a nyilvános WC-k közhasználatú neve még pár évtizeddel ezelőtt is Vespasiano volt. Augustus római császár galileai helytartója, Licinius, **14. havi adót hajtott** be azzal az átlátszó trükkel, hogy a december mint a neve is mutatja csak a tízedik hónap, utána jön még kettő. A felháborodás hatására Augustus ugyan leállította a visszaélést, de Licinius megmenekült a büntetéstől, miután szembesítette császárárt az így begyűjtött összeggel.

A francia kormány 1610-ben fogyasztási adóként vezette be a kalapadót. Mivel azonban akkoriban a kalap helyett a paróka viselése volt a divat, ez nem okozott túl nagy érvágást a franciáknak. Csakhogy a kormány is rájött erre, és bevezette a paróka adót. Az adó lerovását a parókába nyomtatott állami bélyeggel kellett igazolni.

Abból kiindulva, hogy aki lakodalmat, vagy keresztelőt tart, annak pénze is van, **1708-ban adót vetettek ki a szertartásokra.**

Ezek után az apák maguk keresztelték gyermekeiket, a házasulandók pedig papi áldás nélkül úton-útfélen keltek egybe. Amikor emiatt, az országban az lázongások törtek ki, az adót eltörölték.

Az 1700-as évek elejétől, több mint másfélszáz évig, Angliában a szappan az arisztokrácia luxusának számított, és adót vetettek ki arra, aki használta.

Ez volt a szappan-adó.

Nagy Péter cár egyik fő vágya volt, hogy közelítsen Európához, ezért szerette volna leszoktatni az udvari embereket és nemeseket az ódivatú ruházkodásról, de leginkább a szakállviselésről. Ennek érdekében **1698-ban adót vetett ki a szakállra**, sőt, egyszer-egyszer saját felséges kezével is ollót ragadott e célból. Ennek ellenére, sokan, már csak vallási okokból is ragaszkodtak arcszőrzetükhöz. Nekik bizony fizetniük kellett. Az adó lerovását pénzre emlékeztető érmével kellett igazolni, amit az adóalanyoknak ajánlatos volt magukkal hordaniuk, különben út menti rutinellenőrzések alkalmával kényszerborotválás áldozataivá válhattak.

Károly Róbert kapuadóval vette célba a háztartásokat, melyet minden olyan porta után fizetni kellett, amelynek kapuján befért egy megrakott szekér. **1467-ben igazságos Mátyás ezt kiváltva vezette be, a füstadót**, ami egyébként Európában más helyeken is ismert volt, és a házon lévő kémények száma után kellett fizetni. De hát, a füst, illetve kéményadó sem volt tökéletes. Angliában például visszatetszést keltett, hogy a törvény nem a tulajdonosokat, hanem a bérlőket terhelte, így a gazdagoknak kedvezett. A kibúvókból, a kémények betöméséből pedig baj is lehetett: 1684-ben Londonban tűzvész pusztított, állítólag azért, mert egy pék a saját kemencéjénél áttörte a falat a szomszéd kéményéhez. **Így aztán 1696-ban, a füstadó helyett bevezették az ablak-adót.** Létezett ez francia, spanyol, skót, holland földön is. Ennek hatására annyi ablakot falaztak be, amennyit csak lehetett. Azóta is számtalan vakablak őrzi a sarc emlékét. A hétablakos házak pedig arra emlékeztetnek, hogy 1823 és 1851 között már csak a nyolcadik ablaktól fölfelé kellett ablak-adót fizetni. **1784-ben Angliában III. György rőtta ki a tégladót.** A leleményes építetők ezt is hamar kijátszották.

Nagyobb téglákat használtak, amelyekből kevesebb kellett, mire az állam törvényben rögzítette a téglák legnagyobb méretét, illetve a nagyobb téglák magasabb adóját.

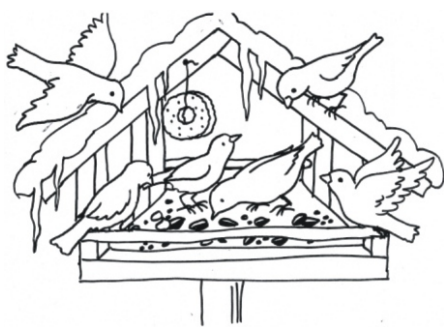
A jövedelem adót először, akkor még csak átmenetileg a Napóleon elleni háborúk idején vezették be Angliában, és az 1815-ös győzelem után vissza is vonták. A század közepén azonban a tartós költségvetési deficit miatt újra bevezették.

A Verébadó a XVIII. században német földön volt ismeretes. Célja az volt, hogy mindenki kivegye a részét a vetőmagkészleteket dézsmáló madarak

elleni védekezésből. Hannoverben verebek, illetve szarkák és varjak fejét kellett beszolgáltatni. Aki ezt elmulasztotta, fizetett. Württembergben 6 krajcárt kapott, aki leadta a kötelező évi 12 élő verebet, aki viszont nem, az 12 krajcár adót fizetett.

Az adószedés fő célja mindig is az állami bevételek növelése volt, más kérdés, hogy az uralkodó vagy a kormány jól sáfárkodott-e a begyűjtött pénzzel.

Nagy Frigyes porosz király miniszterei például hiába vezették be a mindenkire érvényes alapadó mellé a tea-, kávé-, kakaó-, paróka-, kalap-, csizma-, harisnya-, hintó-, sőt a szüzességi adót is, a fényűző udvartartás elpocsékolta az alattvalók pénzét.

Télire nem minden madarunk vonul melegebb tájakra, és a tőlünk északabbra fekvő területek sok madara is nálunk vészeli át a telet, akik a mi gólyáinkhoz és fecskéinkhez hasonlóan tavasszal visszatérnek hazájukba. Ilyenkor kedves időtöltésünk lehet a madarak etetése, az etetőre járó madarak megfigyelése, a bennük való gyönyörködés.

Mikortól és meddig etessünk? Az első fagyok beálltától azok tartós megszűnésig, de az etetést csak akkor szabad felvállalni, ha azt a tavasz kezdetéig folytatni tudjuk.

A madarak számítanak az általunk kínált elesésre, és évről-évre visszatérnek a stabil etetők közelébe telelni.

Ha váratlanul abbahagyjuk az eleség pótlását, sok madarat hozhatunk nehéz helyzetbe. Az kistestű, néhány grammnyi madarak tartalékai csak arra elegendők, hogy átvészeljék a hideg éjszakát, és ha másnap nem tudnak eleséghez jutni, például azért, mert nem töltöttük fel az etetőt, könnyen elpusztulhatnak.

Mit adhatunk eleségként? Nem fontos drága magkeveréket venni. Kitehetünk néhány szem félbe tört diót, vagy ahol fenyőrigók is előfordulnak, egy-két almát. Jó energiaforrás a faágakra akasztott marhafaggyú és a köles, lenmag is.

A feketerigó, a vörösbegy a konyhai hulladékot is szívesen átböngészi. Adhatunk nekik főtt krumplit, főtt rizst, főtt tojást, főtt zöldséget. Jó a madárkalács és a cinegegolyó is, de a legjobb téli etetőanyag a nem sózott, ipari napraforgómag.

ETESSÜK A MADARAKAT!

A pintyfélék és sármányok a gabonaféléket is szeretik, például a búzát, árpát. Ők inkább a földről szedegetik össze a magokat, ezért érdemes az etető alá is szórni néhány marékkal. A szalonna klasszikus téli madáreledel, de ne legyen füstölt, és sózott.

Sokan panaszkodnak arra, hogy a verebek eleszik az eleséget a hasznos madarak elől. Néhány évtizeddel ezelőtt még annyi volt belőlük, hogy verébmentes odúkat és etetőket alkalmaztak. Mára azonban számuk meggyérült, és a madárvédelem fontos részét képezi az ő téli etetésük is.

Nem zavarják el a cinegét, az igazság az, hogy a cinegék karakán állatok, nemigen ijednek meg az etető többi madarától.

Mit ne adjunk? Énekesmadaraknak ne adjunk kenyeret, sózott, vagy füstölt szalonnát, megbetegedhetnek, elpusztulhatnak tőle. A vízi madarak: hattyúk, récék, libák számára az alkalmi kenyérfogyasztás nem jelent problémát.

A madaraknak fontos az ivóvíz is, ezért külön itatóedénybe minden reggel öntsünk friss vizet nekik. Hamar megtanulják, hogy addig jöjjenek inni, míg a víz meg nem fagy.

Hol helyezük el az etetőt? A cinegék, tengelicek hamar megszokják az embert, az ablakpárkányon is etethetjük őket, de néhány félénkebb faj a csendes, nyugodt helyet szereti, ezért érdemes az udvar egy félreeső részén, vagy a kertben is etetni. Ehhez keressünk szélárnyékos helyet, lehetőleg fák, bokrok környékén, hogy a madarak veszély esetén menedéket találjanak.

Tavasszal folyamatosan csökkentsük a napi adagokat, így a madarak hozzászoknak ahhoz, hogy ne csak az etetőről várják egész napi eleségüket.

KÖNYVAJÁNLO

Ken Follett: Az idők végezetéig

Ken Follett kalandregényeket és napjainkban játszódó krimiket ír. Világszerte több mint 100 millió példányban adták el köteteit.

A New York Times magazin best-seller listájának első helyét négy könyve érte el: Könyörtelenül (1979), Kulcs a Manderley- házhoz (1980), Kaland Afganisztánban (1986) és Az idők végezetéig (2007).[1] Számos regényét megfilmesítették, köztük az 1978-as első sikerkönyvét, a Tű a szénakazalban-t is, Donald Sutherland főszereplésével.

Legismertebb regényét, A katedrális-t, 2009-2010-ben filmesítették meg egy nyolcrészes tévésorozat formájában, és részben Magyarországon forgatták.

Az idők végezetéig A katedrális folytatása: ugyanabban az angliai városban, Kingsbridge-ben játszódik a történet kétszáz évvel később, a 14. században.

A szereplők a katedrális építőinek leszármazottjai, akik ugyanúgy küzdenek az élettel, mint elődeik. Az Európán végigsópró pestisjárvány a hajósok, kereskedők közvetítése révén felüti fejét az angliai kisvárosban is, s éveken keresztül változatlan erővel tombol, szedi áldozatait.

A Benedek-rendi kolostor ispotálya az egyetlen hely, ahol a halálos beteg emberek menedéket kaphatnak. A járvány közepette sem állhat meg azonban az élet: meg kell erősíteni az életveszélyessé vált hidat, a katedrális megroggyant tornyát helyre kell állítani, s az előljárásnak és a céheknek biztosítaniuk kell a város megélhetését.

Gyilkos indulatok, testvérharcok, árulások, minden nehézséget áthidaló szerelmek közepette zajlik az élet Kingsbridge-ben. Ken Follett megint remekelt: olyan művet kínál olvasóinak, amely egyszerűen lehetetlen- egy hatalmas ívű történetet filmszerűen pergő cselekménnyel.

Gyermek- és ifjúsági könyvek:

- Sohonyai Edit: Kockacukor
- Geronimo Stilton: Az olimpia hőse
- Thomas a gőzmozdony- Mennyi az idő
- Mi Micsoda sorozat kötetei:
 - A Nap
 - Cápák és rájak
 - Otthonunk, Magyarország
 - A népvándorlás
- Leiner Laura: Szent Johanna Gimi

Gyarmati Viktória: Csilingelő

Peti, egy szőke hajú, gesztenyeszemű kisfiú, akit édesanyja játékosan Pocinak nevez.

Pocinak van a világon a legkerekebb, legédeesebb hasikája.

Róla és a karácsonyi várakozásról olvashatunk ebben a kedves könyvben.

A kötet a mese csodás eszközével, csengő-bongó rímeivel segíti a kisgyermek beszédfejlődését.

Poci kicsi tenyerével mindig tapsolja a versikék ritmusát. Figyeld hát a gyermeked, hogy figyel kerek szemekkel, és hallgasd a csilingelést!

2-5 éves gyermekeknek és szüleiknek ajánlom ezt a kis mesés - verses könyvet.

Bánó Attila: 55 meghökkentő eset a magyar történelemből

A kötet 55 fejezete meglepő esetek elbeszélésével gyarapítja történelmi ismereteinket.

Bemutatja többek között a 907-es pozsonyi csatát, amelynek győztes megívása jelentősen megerősítette helyünket a Kárpát-medencében.

Kiderül, hogy miért volt valódi parasztfelkelés a Budai Nagy Antal vezette 1437-es meg-mozdulás, s miért nem volt az az 1514-es Dózsa-féle parasztháború.

Választ kapunk a következő kérdésekre is: I. Miksa király koronázási ünnepségén miként mentette meg gróf Zrínyi Miklós az új király életét, és milyen viszonzást kapott 1566-ban Szigetvárnál? Miért börtönöztette be Dobó Istvánt, Eger várának hős védőjét élete vége felé az uralkodó? Ki és miért akart merényletet elkövetni az 1848- 49-es szabadságharc leverése után néhány évvel a fiatal Ferenc József császár ellen a bécsi Burgban?

Meghökkentő történetek, amelyek újragondolásra biztatnak.

Ajánlom jó szívvel ezt a csodaszép kivitelezésű könyvet a történelmet, az érdekes kalandokat kedvelő olvasóknak.

Új könyveinkből:

Felnőtt olvasóinknak:

- Kurt Vonnegut: Az ötös számú vágóhíd
- Petrusák János: A kuruc kapitány
- Sven Hassel: Kárhóztok légioja
- Wass Albert: Hagyaték
- Nyíró József: Íme, az emberek
- André Castelot: Joséphine
- Robert Merle: Francia história sorozat
- Romantikus regények

Sok szép könyvvel várom a kedves olvasókat az ábrahámhegyi könyvtárban keddtől szombatig 14.00 - 20.00 óráig.

Telefon: 06-70/380-02-29 (mobil) 06-70/380-07-61 (nyitvatartási időben)

E-mail: abrahamkonyvtar@freemail.hu

Szabóné Berki Szilvia

Köszönet és jókívánság

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik adójuk 1%-val támogatták az Ábrahámhegy Kulturális Örökségének Megőrzéséért Alapítványt. A NAV az idén is jelentős összeget utalt át az Alapítvány számlájára a minket így módon támogatóktól.

Jólesik a sok szóbeli biztatást is, amelyet év közben kapunk, Köszönjük a magánszemélyek, szervezetek és vállalkozások közvetlen anyagi vagy más formában nyújtott év közbeni támogatását is. A segítség, az elismerés minden megnyilvánulása fontos számunkra, hogy továbbra is részt tudjunk venni Ábrahámhegy kulturális életében:

Meghitt, szeretetteljes Karácsonyt és sikerekben gazdag, egészségben eltöltött boldog Új Esztendőt kíván mindenkinek

az Ábrahámhegy Kulturális Örökségének Megőrzéséért Alapítvány

MÉZ-ÉDES ÜNNEP

Amikor karácsony táján mézeskalács illata lepi el a konyhánkat nem is gondoljuk, hogy készítésének milyen régi hagyományai vannak. A tejjel-mézzel folyó Kánaán kifejezés, már a Bibliában is az ígéret földjének szinonimája. Az ókori rómaiak isteneiknek élő áldozat helyett, állat formájú mézesbábokat ajánlottak fel.

A görögök Cerberusnak, az alvilág mogorva őrének kiengesztelésére halottaik szájába tették. A XII. században a kolostorok szerzetesei tésztájába 7 fűszert: ánizst, fahéjat, koriandert, édesköményt, szegfűszeget, gyömbért, szerecsendiót tettek, a teremtés 7 napjára emlékeztetve. Idővel az emberek közötti ajándékozás eszközüvé vált, vásárokon is árusították, de mindig körülvette valamiféle misztikum. A magyar tordai mézesnek termékenyítő erőt tulajdonítottak, szerelmi ajándékként mézes huszárt, tükrös szívet adtak egymásnak a fiatalok. Az 1800-as évek végéig mézesbábokat akasztottak a karácsonyfára, és a mai napig a karácsonyvárás szimbóluma.

Dédanyáink, december 7-én, Szent Ambrus napján, a méhészek és mézeskalácsosok védőszentjének neve napján kezdték el a karácsonyi mézes sütését. A legenda szerint, a csecsemő Ambrusnak a ház udvarán ringó bölcsőjét méhraj támadta meg.

Teljesen ellepték a gyermeket, még a szájába is bemásztak.

A dolog láttán, megrémült anyja így kiáltott fel: "Ha ez a gyermek életben marad, nagy ember lesz belőle!" Ambrusnak semmi baja nem esett, és a gyermekből valóban nagy ember lett: Püspök, és kiváló egyházi szónok. Ezért is nevezték őt, a mézajkú prédikátornak. Prédikációit, és himnuszait melyekben a mélységes hitet és a felebaráti szeretetet hirdette, tömegek hallgatták. Beszédei hatására tért meg, és kezdett új életet Szent Ágoston is. Szent Ambrus napját a két világháború között még megünnepezték, és templomi zászlók alatt felvonulást tartottak.

A Művelődési Házban sokan megcsodálták a mézeskalács háziköt, amit Raukné Irénkétől kaptunk. Kérdezték receptjét is, hogy hogyan lehet ilyen szép, és ráadásul finom süteményt készíteni. Megkértem, hogy mondja el a receptet, és most közreadom, hogy karácsonyig, akinek kedve van, elkészíthesse.

Mézeskalács, ahogy Irénke készíti

Hozzávalók a tésztájához:

- 1 kg liszt,
- 3 kávéskanál szódobikarbóna,
- 1 evőkanál Kotányi mézeskalács fűszerkeverék,
- 30 dkg szitált porcukor,
- 30 dkg Rama sütőmargarin,
- 2,5 dl méz,
- 3 egész tojás.

Ebből az adagból 5 gáz-tepsi mennyiségű sütemény készíthető.

A lisztet, szódobikarbónát, fűszerkeveréket, porcukrot, egy tálban összekeverem. A mézet langyosra melegítem, (nem szabad forralni, csak melegíteni) beleteszem a margarint (kevergetve, hogy elolvadjon) és a 3 egész tojás.

A lisztes és a mézes keveréket tésztává gyúrom, és 5 cipót formázok belőle. Lisztezett gyúródeszkán a cipókat egyenként, 3-5 mm vastagra nyújtom, és különböző sütőformákkal kiszaggatom. (A maradék tésztát újra összegyúrom és nyújtom, formázom, amíg el nem fogy.)

A formákat sütőpapírral bélelt lapos gáz-tepsire, sorakoztatom, nem túl közel egymáshoz (sülés közben egy kicsit megdagadnak) és sima sütőben 185°C-on, légkeveréses sütőben 165°C-on, 5-6 perc alatt világosra sütöm. Nem szabad túlsütni! 5-6 perc elég, ekkor még picit puhának tűnhet, de kihülés után pont jó lesz.

A kihűlt formákat cukormázzal díszíthetjük, amihez 1 tojásfehérjét 30 dkg szitált porcukorral kell felverni. Nejlonzacszkóba tesszük, aminek a sarkán kicsi lyukat vágunk. Több zacskót is előkészíthetünk, így ha kifogyott kidobható, és a másikkal rögtön folytathatjuk a díszítést. Ezt a mázat lehet különböző ételfestékkel is színeztetni.

Az így készített mézeskalács előnye, hogy a tésztát nem kell pihentetni, és hetekkel az ünnep előtt elkészíthető. Már másnapra megpuhul és friss és puha marad sokáig. Nem csak tálra rendezve kínálhatjuk, de tehetjük adventi koszorúra, ajtó, ablakdíszre, vagy ajándékcsomagokra is köthetjük díszítésül.

A Mikulás birodalma avagy, hol lakik a Mikulás?

A történet nagyon régen kezdődött, amikor Szent Miklós, a kisázsiai Myra püspöke, egy éjjel három nélkülöző lány ablakába aranyat tett, hogy megszabadítsa őket a szegénységtől. Azóta a neve napját megelőző este minden évben útra kel, hogy a gyerekek szépen kitisztított cipőjébe kis csomagocskákat csempésszen. Persze csak a jó gyerekekébe!

A nem egészen jól viselkedők az ajándék mellett reggel virgácsot is találnak.

A jóságos Mikulásapót minden gyerek ismeri, de azt bizony kevesen tudják, hogy hol lakik. Nekem szerencsém volt ellátogatni hozzá. Most elmondom nektek is.

A Mikulás „hivatalosan” Lappföldön lakik. Pontos lakhelye a Lappföldi főváros közelében lévő, Napapiir város, ezen belül pedig a Fülhegyen található. Lappföld magába foglalja Norvégia, Svédország, Finnország s az Oroszországhoz tartozó Kola-félsziget északi részét.

Hosszú, havas telek s földrajzi szélességéhez viszonyítva mondhatjuk, hogy meleg nyarak (+15 °C felett) jellemzik. Télen a hőmérséklet -30 °C is lehet, és csak áprilisban emelkedik 0 °C fölé. A nyár a fehér éjszakák időszaka. Képzeljétek csak el! Májustól júliusig, a Nap éjszaka is sárgás fényvel világít. Olyan világos van, hogy a gyerekek a késő estig vígan játszódhatnak az utcákon. A rövid őszen, barna, karmazsinvörös, arany, és bronzsínben pompáznak a fák. Akárcsak nálunk.

A tél a novemberi hidegekkel, hóval és egyre csak hosszabbodó éjszakákkal érkezik, míg végül a Nap nem is emelkedik a látóhatár fölé. 51 napon át, csupán alkonyatra emlékeztető fények jelzik a nappalt. Ez a sarki éjszaka. Ilyenkor látható a különböző színekben és változó alakban táncoló északi, vagy sarki fény.

A rénszarvas, a lappföldi természet és kultúra elengedhetetlen része. A Mikulás is ezt használja leggyakrabban közlekedésre. A fehér szakállú minden évben innen indul el, és nagy utat tesz meg, hogy eljusson minden gyerekekhez.

A lappföldi Mikulásnál tett látogatásom alkalmával, megismerkedhettem varázslatos világával, megtudtam, hogy miért pont ezen a távoli tájon telepedett le, és a tőle hallott műhelytitkok azt is elárulták, hogy kik segítenek neki az ajándékok elkészítésében.

A -20°C-ban igazi felüdülés volt a meleg fogadtatás, amelyben a Mikulás segítői, a tündérek, manók és krampuszok részesítettek. Meglepő módon magyarul köszöntöttek, s egy rövid körbevezetés után bemutat-ták nekem a Tündérképző Iskola vezető-professzorát, aki minden fontosat tudott a Mikulásról.

Türelme határtalan volt.

Elmesélte, hogy a tündérek hogyan ondolálják göndörre a Mikulás szakállát, s hogy hogyan kell sarki fényt csinálni. Tőle szivárgott ki az is, hogy a Mikulás rajong a horgászásért. Ez utóbbi, gondolom sok olvasót meglepett. Arról is kérdeztem, milyen magas a Mikulás.

Gondolkodás nélkül érkezett tőle a pontos válasz: Alacsonyabb, mint a legöregebb fenyő, viszont magasabb a legmagasabb tündéرنél. Azt is e mélyen tisztelt professzortól tudtam meg, hogy a Mikulás beszélget az állatokkal. Megmutatták nekem a titkos irányító központot is, ahol a Mikulás-varázs minden szála összefut. Mikulásfalva földalatti barlangjaiban szorgos kívánság és remény-tündérek, manók, krampuszok gyűjtik össze a leveleket, majd gyorsan továbbítják a Mikulásnak. Ha azt hisszük, hogy könnyű dolguk van, nagy tévedésbe esünk. Bizony felelősségteljes munka pontosan összegyűjteni minden kívánságot, és emellett finom mézeskalácsokat is sütnek és játékokat is gyártanak a gyerekeknek.

Közben megérkezett Mikulás apó is, és kedves köszön-tés után megengedte, hogy kérdéseket tegyek fel neki. Bizony nem mindennapi élmény az ember életében, hogy elbeszélgessen a Mikulással.

Kérdésemet, hogy hogyan képes egyetlen éjszaka alatt végiglátogatni valamennyi jó gyerek ablakát a világon, - csak részben válaszolta meg.

Annyit mondott, hogy sok-sok manó segíti munkájában, s rénszarvasból is egész csordája van, akik ráadásul repülni is tudnak. Így a mindig pihent állatokkal rendkívül sebesen tud haladni. Utazásaihoz azonban egyéb eszközöket is igénybe vesz, mint például a „hétmérföldes csizmát”, amellyel hatalmasakat tud lépni, s hogy ki ne fusson az időből, van egy varázs-időkereke is. Mikulásakor le tudja lassítani az idő múlását. Biztos tapasztaltatók már ti is, hogy milyen lassan telik az idő Mikulás éjszakáján. Ráadásul keletről nyugat felé halad, és az időzónáknak köszönhetően is nyer néhány órát. De ennél többet sajnos nem árult el.

Arra azonban választ kaptam tőle, hogy miért éppen itt, Lappföldön állította fel a székhelyét. Számtalan történet kering arról, hogy pontosan hol él. Vannak, akik szerint az Északi-sarkon. Erre azt felelte, hogy ez a történet valószínűleg azért terjedt el, mert az a hatalmas hómező üresen tátong, s az emberek úgy gondolták, ott is kell élnie valakinek, hát ki más lakhatna a tél birodalmában, mint a Mikulás, vagy más néven Téliapó. Mások úgy vélik, az északi országok valamelyikében él. De az igazság az árulta el hogy Mikulásfalva az Északi-sarkkörön, a Fül-hegyen található.

Ennek a hegynek a gyomrában van a szupertitkos játékkészítő manufaktúra, melyben tündérek, manók és krampuszok gyártják az ajándékokat. Maga a kopár hegyoldal nyuszi fültre hasonlít, és ezen keresztül hallgatja a Mikulás egész éven át, hogy a gyerekek jók voltak-e, avagy rosszak. Mikulásfalva rendelkezik rénszarvasparkkal, Mikulás Hivatallal és saját postával is. A világ minden tájáról érkező leveleinket először szorgos tündérek veszik át, bélyegzővel látják el, s itt dolgozik manóinak többsége is, hogy összeállítsák a gyerekeknek szánt csomagokat.

Azt is elmondta, hogy jelenlegi irodájának alapkövét Mrs. Roosevelt, az egykori amerikai elnök felesége tette le, aki sok évvel ezelőtt itt szállt meg (a kis faház még ma is áll). Nagyon kellemes élményekkel tért haza lappföldi útjáról, aminek köszönhetően egyre többen látogattak ide.

Ezért a Mikulás úgy döntött, itt állítja fel irodáját, hogy találkozhasson a mind nagyobb számban érkező kíváncsi gyerekekkel. Ennél délebbre viszont azért nem merészkedett, mert rénszarvasai nem bírják a meleget. Sokakban felmerül a kérdés, hogy ha a Mikulás december 6. kivételével, az év minden napján, Lappföldön tartózkodik, hogy lehet az, hogy a szomszédos bevásárlóközpontban, sőt az utcákon is, néha már november közepétől látható egy-egy Télapó.

Nos, a titok nyitja, hogy ezek a Télapók nem az igazi Mikulások, de persze nem is hétköznapi emberek. Ők valójában a Mikulás segédei, immár hajlott korba érve. A manók ifjú korukban még a Mikulás mellett teljesítenek szolgálatot, majd néhány száz év után, kiöregedve a strapás munkakörből, elkezd őszülni a szakálluk, így idős korukra szinte a megszólalásig hasonlítanak a Mikulásra. Ettől kezdve úgy segítenek, hogy az ő nevében találkoznak a világ legkülönbözőbb pontjain azokkal a gyerekekkel, akik személyesen nem tudják őt felkeresni. Levelet, azonban bárki írhat a Mikulásnak, sőt újabban már e-mail-en is elérhető.

Pontos címe: Mikulásfalva Napapiiri FIN-96930.
E-mail címe: santa.claus@santaclausoffice.fi

Nem hagyhattam ki a rénszarvasfarmokat sem, ahol a Mikulás szánjait húzó rénszarvasokat ápolják és tréningezik, hiszen az év nagy részében vadon élő állatok kiképzéséhez legalább 2-3 évnyi edzés szükséges.

A szarvasokat nyaranta szabadon engedik, hogy kipihenjék fáradalmaikat. Ilyenkor az állatok vándorolnak Lappföld-szerte. Az Északi-fény gyönyörű jelenségét sajnos nem láthattam, de megtudtam, hogy a nevezett fényjelenség valahol mindig jelen van az égen a Sarkkörön túl, és azt a Nap tevékenysége, főként a napfoltok idézik elő.

Szerintem kifejezetten jó ízlése van a Mikulásnak, nem akármilyen lehet itt élni!

Régi idők emléke Hogyan lett a Salföldi Tsz-nek Ábrahámhegy földjén ezüstérme 1972-ben VILÁGBAJNOKSÁGON

1963 márciusában kerültem erre a gyönyörű badacsonyi borvidékre, pontosan a Badacsony-vidéki Pincegazdaság Badacsonylábdhegyi pincészetéhez felvásárlónak. Őszintén szólva, talán akkor és utoljára gondolt rám Isten és a szerencse. Ide kerülni a vállalaton belül egy kítettett munkahelynek számított, úgy látszik, én kiérdemeltem akkor. Előzmény természetesen volt, hiszen felvásárlási tetteimet Somlón megalapoztam. Felfuttattam a hegyről termelt must és bor felvásárlási eredményeket. E vidékre kerülve a rám bízott tennivalókat maradéktalanul elvégeztem. Igyekeztem jó kapcsolatokat a helyi gazdákkal és nagyüzemekkel kialakítani. Így találkoztam annak idején, Szőke Géza Salföldi Tsz elnökkel is, hiszen a fő bevételi forrásuk rövid és hosszútávra egyaránt a szőlészet-borászatból fakadt. Mivel jó kapcsolatunk volt, felkért agronómusnak a Tsz-be. Nem ijedtem meg, hiszen én izzig-vérig paraszt gyereknek éreztem magam, ugyanakkor nagy kihívásnak tekintettem a falu agronómusának lenni. Még az élők emlékeztetnek rá, kézi aratás volt, ahol többek kétkedésére meg ellett mutatnom, hogy tudok gabonát aratni, nem csak magyarázni, hiszen 12 évesen is már csináltam, szüleimmel, testvéreimmel, hiszen muszáj volt. A kezdeti nehézségek után, szinte rohamosan javult az összes ágazat teljesítménye. Új gépeket tudtunk venni, minden fejlődött, különösen a szőlészet és borászat! Borversenyeken is részt vettünk, az eredmény minden esetben „csak” ARANYÉREM volt.

Eljött az 1971-es esztendő. Aki valamit adott az eredményeire, az különös figyelmet fordított a következő évi bor-világ bajnokságra, mint a szakma Budapesti ünnepére. Hihetetlen jó évjárat volt a szőlőre, aki hagyta annak beasúsodott a rizling szőlője is. Mi is így tettünk. November 23-án készülődtünk leszedni, akkor már, akár az idén is, lehullott a levél és betöppedtek a szemek. Emlékszem, Bognár István volt a szőlő csősze és állandóan morzsolta a szőlőt, ami két nap múlva már erjedésnek indult, és biztosította a folyamatos jókedvét. Orbán József szürkelovas fogatos volt, az utólagos szüret fuvarosa. 2x20 hl-es káddal közelítettük meg a területet. A helyszín a mai Háromi Gábor által művelt Berger szőlő volt. A két holdnyi terület fajtaösszetétele olaszrizling volt zömében. A két kád megtelt 28 cukorfokos terméssel. Hagyományos feldolgozással és érleléssel a végén az eredmény 15,2 maligán fokra birt kiejedni januárra. A fejtést március elején végeztük el, nyíltan, ahogy szokás volt. Akárcsak a Tokajiaknál, temérdek cukor édesítette, az aszú íz pedig zamatosította a bort. 15 hl termés, csodára és élénk érdeklődésre, hamar elment a híre. Abban az időben még nem volt szokás a késői szüretelés. Elérkezett a májusi megyei borverseny. A véletlen úgy hozta, hogy Sebestyén Gyula bácsi tilt mellett, és arról beszélgettünk, hogy milyen szép látni Kővágóörsről a magas szalma és szénakazlakat évről-évre Salföldön.

A megyei borversenyt akkor a Badacsonyi Állami Gazdaságból két neves szakember, Kozári Géza, és Vajkay Béla irányította és értékelte. Jól emlékszem, 39-es sorszámon iktatták az egyetlen bormintánkat. Úgy kezdődött a megyei borverseny értékelése, hogy Kozári Géza, mint a bíráló bizottság elnöke feltett egy kérdést: Ki az a borász, akinek a borát 39-es sorszámmal iktatták? Kéri, álljon fel. Kénytelen voltam a felhívásnak eleget tenni, örömmel. Az Ön bormintája kimagasló értékeléssel a legelső helyen végzett, és javasolják az országos borversenyre is. Taps, és gratuláció! Természetesen gratulált Gyula bácsi is, mivel az Ő több mint 10 mintájából még aranyérmes sem lett. Az országos borverseny, már a világbajnokság árnyékában, annak a 66 mintájának kiválasztása jegyében zajlott. A 66-os számot a világon szőlőtermelő országok, és lélekszám alapján állapították meg. Képzeljük el, a mi kis országunk borvidékei elsősorban Tokajjal az élen, a Villány, Mátra-vidék, Sopron, Szekszárd, a Badacsonyt nem is számolva, milyen versenyzés volt a 66 helyezésért.

Felettébb örülhetünk, hogy az itt termelt csúcsmínőségű bor belefért a 66-os keretbe. Peches ember lévén, hogy a nagyon jót még eredményesebbé tegyem, a Badacsonyi Pincegazdaság balatonfüredi központjának a laboratóriumába igyekeztem vizahólyag derítőszerért, amikor a füredi lámpás kereszteződésnél Jáva 250-es motorkerékpárommal elgázoltak. Engem elvitt a mentő Veszprémbe, egyik bokám ripityára széttöredezett, a másik lábamon meg a motor berúgó karja ment át. Így nélkülem zajlott tovább a világverseny, az eredményt már a kórházban tudtam meg. A továbbiakban az történt, hogy Szőke Géza Tsz elnök, úgy ahogy addig volt, kezeletlenül, derítés nélkül a szükséges helyre elvitte a 12 palack mintát, és vártunk a versenybírálatot. Az eredmény, mint már évek óta ezüstérem lett. Azért ez sem akármilyen eredmény! Köszönöm a szíves gratulációkat!

Orbán István

Gólyahír

**„Azért mert szerettek, jöttem a világra.
S lettem új fény, csillag, szülők boldogsága.
Szeressetek engem igaz szeretettel!
A kincsetek vagyok, pici kincs, de Ember!”**

Sellyei Boldizsár

2012. február 24-én született Keszthelyen. Édesanya és kisfia jó egészségnek örvendnek. Boldizsár nagyon aktív kisbaba, szeret kúszni-mászni, álldogálni a kiságyban. Sokat gügyög, nagyon szereti a zenét és az énekeket. Szépen növekszik a jó ábrahámhegyi levegőn.

Nevem: **Frantal Csaba**
Családom nagy öröme,
2012. április 17-én születtem
Keszthelyen.
Nagyon jó és vidám kisbaba
vagyok.
Anyukám: Gáspár Anita,
Apukám: Frantal Szabolcs

Örömmel tudatom mindenki-
vel, hogy 2012. május 12-én,
a keszthelyi kórházban megszü-
letett a kistestvérem, **Molnár
Sára.**

Nagyon szeretem őt, mert ara-
nyos és szép kisbaba.
Én Molnár Dóra vagyok.
Szüleink: Molnár Krisztián és
Bindics Renáta

Nagyon jó egészséget és sok boldogságot kívánunk a babáknak és családjuknak!

**„Érted, kiért nem szól most harang,
gyújtok egy szál gyertyát hangtalan.
Felcsap az apró láng, lehajtom fejem,
s imára kulcsolom csendesen kezem!”**

2012-ben búcsúztunk tőlük...

Rácz Gyula	1909. - 2012. február 16.
Kurucz János	1937. - 2012. március 28.
Tóth Tibor	1953. - 2012. augusztus 16.
Horváth Béláné	1922. - 2012. október 29.

A dr. Nádori László emlékverseny eredményei

Lábtenisz:

1. Varga Roland - Rethy Tamás
2. Marton Dávid -Cérna Marcell
3. Csapatnév Szombathely

Röplabda

1. Putz Gergő, Földi Róbert, Vönöczky-Schmidt Erika, Vönöczky Áron
2. Sákovics Luca, Döbörhegyi Balázs, Juhász Tamás, Kovács Gábor
3. Haragh Zsófi, Haragh Ági, Molnár Matyi, Bliszko Zsolti

Gratulálunk a csapatoknak! Jövőre ismét találkozunk!!

ÓÉV BÚCSÚZTATÓ

AZ ÁBRAHÁMHEGYI KULTÚRHÁZBAN

**December 31-én, melyre meghívjuk
Önt, családját, társaságát!**

**A földszinten vidám, mulatós
és retró-zenevel,
büfé szolgáltatással várjuk kedves
vendégeinket!**

**A belépődíj 2.500 Ft,
melyből 1.500 Ft, a büfében
levásárolható!**

**A tetőtérben lehetőség van igény,
és ízlés szerint hozott CD muzsikával,
és szintén magunkkal hozott jókedvvel
búcsúztatni az Óévet!**

**Szeretettel várja
minden kedves vendégét,
Ábrahámhegy Község Önkormányzata!**

LUCA BULI

DECEMBER 15.-ÉN
AZ ÁBRAHÁMHEGYI MŰVELŐDÉSI HÁZBAN!!!

**A RENDEZVÉNY
KERETÉN BELÜL
FORRALT BOR FŐZŐ
ÉS POGÁCSA SÜTŐ
VERSENYT HIRDETÜNK!**

A forralt bor főzésre jelentkezni a helyszínen lehet,
min. 5 liter bor saját recept szerinti elkészítésével.

A forralt bornak 17 órára kell elkészülnie!

A pogácsa sütő versenyre egy tál pogácsával lehet nevezni,
szintén legkésőbb 17 óráig.

Az első három legjobb forralt bor és pogácsa készítője
jutalomban részesül!

**A JÓ HANGULATRÓL
SAJÁT MAGUNK,
A FORRALTBOR
ÉS POGÁCSA KÓSTOLÁS
MELLÉ A MUZSIKÁRÓL
SÁNTA GÉZA GONDOSKODIK!**

SZERETETTEL VÁR MINDENKIT
ÁBRAHÁMHEGYHEGY KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATA!

ÁDVENTBEN, KARÁCSONYRA VÁRVA

SZERETETTEL VÁRJUK
KÖZSÉGÜNK MINDEN
LAKÓJÁT
2012. DECEMBER 22.-ÉN
17 ÓRAKOR
A FALU KÖZÖS ADVENTI
KOSZORÚJÁNÁL
TARTANDÓ KARÁCSONY-
VÁRÓ MŰSORUNKRA.

Adjon Isten jó napot, minden napra holnapot,
Barátot és családot, illatozó kalácsot,
Szeretetet és hitet, gyertyafényes ünnepet.
Boldog Karácsonyt kívánok!

Közreműködnek a Tapolcai Musical Színpad
énekes és táncos előadói.

ÁBRAHÁMHEGY
KÖZSÉG
ÖNKORMÁNYZATA

VELLA ZSOLT
POLGÁRMESTER

KÖZÉRDEKŰ

KÖRJEJYZŐSÉG ÜGYFÉLFOGADÁSI RENDJE:

Hétfőn és szerdán 8-12 és 13-15:30,
pénteken 8-13:30 óráig
Kedden és csütörtökön ügyfélfogadás nincs.
Körjegyző: Hétfőn és szerdán 8-12 és 13-15:30 óráig
Előzetes időpontegyeztetés szükséges.

Központi telefonszám: 87/471-506
Jegyző: 87/471-506
Műszak: 87/571-107
Igazgatás: 87/571-108
Pénzügy, adóhatóság: 87/571-109
Fax: 87/571-110
E-mail: hivatal@abrahamhegy.hu

POLGÁRMESTER:

Fogadóóra: csütörtökön 9-12 óráig
Tel: 70/456-71-41

HÁZIORVOSI ELLÁTÁS

Rendel: Dr. Németh Csaba
Telefon: 87/464-197 lakás, Mobil: 20/9444-862

Rendelőke:

-Ábrahámhegy: 87/471-516
Rendelési idő: hétfő 13-15, csütörtök 10-12 óráig
- Balatonrendes: 87/464-338
Rendelési idő: kedd 13-14 óráig, csütörtök 8-9 óráig
-Révfülöp: 87/464-150
Rendelési idő: hétfő 8-12, kedd 9-12
szerda 9-12, csütörtök 14-16, péntek 9-12

ÜGYELET: hétköznap 16 órától másnap reggel 8 óráig
Tapolca
Kórházban, Telefon: 87/511-083 Hétvégén, szombat,
vasárnap és ünnepnapokon 16:30-7:30-ig

FOGORVOS

Rendel: Dr. Szörtsey Zoltán, Badacsonytomaj;
Telefon: 87/471-689
hétfő 13-19, kedd 7-13, szerda 13-19, csütörtök 7-13, péntek
páros héten de., páratlan héten du. Bejelentkezés és időpont
egyeztetés: 87/471-689
Hétfői ügyelet: szombat, vasárnap Veszprém,
Halle u. 5/d SZTK 8-14 óráig

GYERMEKORVOS

Rendel: Dr. Sellyei Ferenc, Badacsonytomaj,
Hétfő 8-11, kedd 13-16 (Badacsonytördemic) szerda 8-12,
csütörtök 13-16, péntek 8-12 óráig Tel.: 87/471-282

GYÓGYSZERTÁRAK:

Mandragóra Gyógyszertár, Révfülöp, Tel.: 87/464-065
Nyitva: hétfő 7:30-13, kedd 9:30-17, szerda 7:30-17,
csütörtök
7:30-10:30, 13:30-17, péntek 9:30-17, szombat 8-12 óra

Griff Gyógyszertár, Badacsonytomaj

Hősök tere 5.; Tel.: 87/471-012
Nyitva: hétfőtől, szerda, péntek 7:30-11:10, 12:50-17,
kedd és csütörtök 7:30-12, 12:30-17, szombat 8-10 óráig

ÁLLATORVOS

Dr. Szabó Béla, Kővágóörs, Tel.: 87/464-109, 20/475-2965
Hatósági állatorvos
Dr. Ásványi Tamás, Kővágóörs, Kossuth u. 26. 87/463-745,
20/9217-372

KÖNYVTÁR, INTERNETES HELYSÉG ÉS A KIÁLLÍTÓ HELYSÉGEK

Nyitvatartása Keddtől-szombatig 14-20 óráig
Telefon: 70/380-0761
E-mail: abrahamkonyvtar@freemail.hu

MŰVELŐDÉSI HÁZ: 70/380-0763,
kulturhaz@abrahamhegy.hu

Nyitvatartás szerdától szombatig 15-21 óráig

SZENT LÁSZLÓ TEMPLOM

Szentmisék rendje: vasárnap 8:30

FALUGAZDÁSZ:

Baracskainé Egegi Sarolta, Telefon: 20/770-0632

TAPOLCA ÉS KÖRNYÉKE KISTÉRSÉGI TÖBBCÉLŰ TÁRSULÁS

BALATON-FELVIDÉKI SZOCIÁLIS ÉS GYERMEKJÓLÉTI SZOLGÁLAT

Székhely: 8300 Tapolca Nyárfa u. 3.
Tel/fax: 87/510-303 E-mail: info@tapolcaterseg.t-online.hu

GYERMEKJÓLÉTI SZOLGÁLAT ÁBRAHÁMHEGY

Kulturális Centrum: Minden szerdán: 12.30-13 óráig

CSALÁDSEGÍTŐ SZOLGÁLAT ÁBRAHÁMHEGY

Kulturális Centrum Minden szerdán: 13.00-13.30-óráig
Családgondozó: Jámbor Szilvia tel: 06-30-378-15-67

BADACSONYI BORFALVAK HEGYKÖZSÉGE

8263 Badacsonytördemic, Hősök u. 12.
Szőke Géza hegybíró elérhetősége:
Mobil: +36/30-667-9800
tel/fax: 87/433-209
E-mail: hegykozseg.btordemic@widanet.hu
Freemail: badborf@freemail.hu

TŰZOLTÓSÁG Tel.: 87/471-539

CSŐTÖRÉSEK, HÁZI ÁTEMELŐSZIVATTYÚK MEGHIBÁSODÁSÁNAK BEJELENTÉSE:

DRV ZRT. Telefon: 06 40 240240/1

E.ON ÉSZAK-DUNÁNTÚLI ÁRAMSZOLGÁLTATÓ RT.

Ügyfélszolgálat: 40/220-220
Műszaki hiba bejelentés: 40/330-330

Ábrahámhegyi Hírmondó

Felelős kiadó: Vella Zsolt polgármester
Szerkeszti a szerkesztői bizottság, vezetője: Bakosné Tóth Erzsébet
Nyomdai munkák: Krasznay és Fia Kft.
Nyitási: MKM B/PHF/1461/Ve/94.

